

Beleidsregel van de colleges van burgemeester en wethouders van de gemeenten Maassluis, Vlaardingen en Schiedam houdende regels omtrent maatschappelijke ondersteuning (Beleidsregels en nadere regel maatschappelijke ondersteuning Maassluis Vlaardingen Schiedam 2020)

- Burgemeester en wethouders van de gemeenten Maassluis, Vlaardingen en Schiedam;
- Gelet op de Verordening maatschappelijke ondersteuning Maassluis Vlaardingen Schiedam 2020;
- Besluiten vast te stellen de Beleidsregels en nadere regel maatschappelijke ondersteuning Maassluis Vlaardingen Schiedam 2020

Voorwoord

In de Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo) 2015 is vastgelegd dat gemeenten zorgdragen voor maatschappelijke ondersteuning en de kwaliteit en continuïteit van voorzieningen. Hiervoor moet de gemeenteraad bij verordening regels vaststellen. Ter uitvoering van de Wmo 2015 werken de gemeenten Maassluis, Vlaardingen en Schiedam (MVS) op een aantal terreinen samen. Door de drie raden van de gemeenten is de Verordening maatschappelijke ondersteuning MVS 2020 vastgesteld.

In de Wmo 2015 gaat het om maatwerk en een maatwerkvoorziening moet afgestemd zijn op de behoeften, persoonskenmerken en mogelijkheden van een cliënt. Inherent hieraan is dat aan twee cliënten met vergelijkbare beperkingen mogelijk niet eenzelfde maatwerkvoorziening wordt toegekend. Maatwerkvoorzieningen lenen zich in feite niet voor het opstellen van beleidsregels. Om deze reden heeft de Vereniging van Nederlandse Gemeenten (VNG) afgezien van het maken van modelbeleidsregels Wmo. Binnen MVS bestaat er behoefte aan richtlijnen en een afwegingskader. Deze beleidsregels en nadere regel maatschappelijke ondersteuning MVS 2020 moeten dan ook als dusdanig beschouwd worden. Maatwerk blijft het uitgangspunt!

1 Voorliggende en algemene voorzieningen

1.1 Eigen kracht en eigen verantwoordelijkheid

Beleidsregel 1.1.1 maatwerkvoorziening:

Een maatwerkvoorziening moet gericht zijn op het ondersteunen van de zelfredzaamheid en participatie van een cliënt met een beperking of chronische psychische of psychosociale problemen.

Wet- en regelgeving: Wmo artikel 1.1.1 artikel 1.2.1, artikel 2.3.1, artikel 2.3.2 artikel 2.3.5 lid 3 en 4, en Verordening artikel 4 lid 1 sub h, artikel 7

Er moet dus sprake zijn van beperkingen in de zelfredzaamheid en participatie en deze moeten het gevolg zijn van een beperking (somatisch, lichamelijk, verstandelijk) of chronische psychische of psychosociale problemen. Indien een cliënt niet beperkt is in zijn zelfredzaamheid en mogelijkheden tot participatie, is ondersteuning niet nodig. Voorts geldt bij psychische en psychosociale problemen dat deze chronisch van aard moeten zijn. Bij tijdelijke psychische of psychosociale problematiek is eerst behandeling aangewezen, welke wordt vergoed vanuit de zorgverzekeringswet.

Beleidsregel 1.1.2 eigen kracht:

Voor een cliënt die zelf in staat is om zijn beperkingen in de zelfredzaamheid en participatie op te lossen of zich op eigen kracht kan handhaven in de samenleving, bestaat geen noodzaak tot ondersteuning middels een maatwerkvoorziening.

Wet- en regelgeving: Wmo artikel 1.1.1, artikel 1.2.1, artikel 2.3.2 lid 4 sub b, artikel 2.3.5 lid 3 en 4 en Verordening artikel 4 lid 1 sub c, artikel 7 lid 2 en 3

De Wmo is bedoeld om mogelijkheden te bieden door middel van maatwerkvoorzieningen als het niet in iemands eigen vermogen ligt het probleem op te lossen. Voor het zelf oplossen van een probleem is de cliënt verantwoordelijk. Deze eigen verantwoordelijkheid is ook van toepassing wanneer:

- de cliënt redelijkerwijs de noodzaak tot ondersteuning had kunnen voorkomen;

- de cliënt redelijkerwijs maatregelen had kunnen treffen omdat de noodzaak voor ondersteuning voorzienbaar en/of voorspelbaar was voor de cliënt.

Enkele voorbeelden hiervan zijn:

- het maken van een verstandige keuze bij een renovatie (geen ligbad plaatsen) of een verhuizing (een gelijkvloerse woning), als de cliënt al enige beperkingen heeft of al wat ouder wordt (richtlijn: 65+);
- het anticiperen op en/of het reserveren voor een voorzienbare, voor de cliënt voorspelbare verhuizing.

1.2 Gebruikelijke hulp

Beleidsregel 1.2.1 gebruikelijke hulp:

Een cliënt kan geen beroep doen op een maatwerkvoorziening indien hulp, die naar algemeen aanvaarde opvattingen in redelijkheid mag worden verwacht van de echtgenoot/partner, ouders, inwonende kinderen of andere huisgenoten, aanwezig is.

Wet- en regelgeving: Wmo artikel 1.1.1, artikel 1.2.1, artikel 2.3.2 lid 4 sub b, artikel 2.3.5 lid 3 en 4 en Verordening artikel 4 lid 1 sub c, artikel 7 lid 2

Bij een melding/aanvraag voor een maatwerkvoorziening moet allereerst bezien worden of en in hoeverre eventuele huisgenoten zelf de problemen kunnen oplossen. Gebruikelijke hulp is hulp van huisgenoten die in redelijkheid van hen verwacht mag worden, zodat verstrekking van een maatwerkvoorziening niet noodzakelijk is.

Van een volwassen (vanaf 18 jaar) huisgenoot wordt verwacht dat deze de volgende taken overneemt wanneer de cliënt er niet toe in staat is:

- het bieden van hulp bij of het overnemen van alle huishoudelijke taken (zwaar huishoudelijk werk, licht huishoudelijk werk, de was en strijk, boodschappen doen, maaltijden verzorgen, dagelijkse organisatie van het huishouden);
- het bieden van hulp bij of het overnemen van taken die bij een gezamenlijk huishouden horen, zoals het doen van de administratie;
- het verzorgen van jongere gezinsleden;
- het bieden van alle ondersteuning en persoonlijke verzorging in kortdurende situaties, met uitzicht op een dusdanig herstel van het probleem en de daarmee samenhangende zelfredzaamheid van de cliënt dat ondersteuning daarna niet langer is aangewezen (circa 6 maanden);
- het begeleiden van de cliënt op het terrein van maatschappelijke participatie en het maatschappelijk verkeer in eigen vervoer of collectief vervoer (inclusief bezoek aan familie, bezoek aan artsen/therapeuten/ziekenhuis, dagactiviteiten, enzovoort).

Van huisgenoten tussen de 12 en 18 jaar wordt, afhankelijk van de individuele mogelijkheden, de volgende bijdrage verwacht:

- de eigen kamer opruimen/schoonmaken;
- lichte huishoudelijke taken verrichten (opruimen, tafel dekken en afruimen, helpen met de afwas)
- (kleine) boodschappen doen;
- helpen bij het verzorgen van jongere gezinsleden.

Een uitzondering op gebruikelijke hulp kan gemaakt worden indien:

- de huisgenoot door geobjectiveerde beperkingen en/of onvoldoende kennis/vaardigheden niet in staat is om de gebruikelijke hulp te bieden en deze vaardigheden niet kan aanleren. De (medische) gegevens ter onderbouwing hiervan moeten door de cliënt/huisgenoot worden aangeleverd;
- de huisgenoot overbelast is of dreigt te raken. De (medische) gegevens ter onderbouwing hiervan moeten door de cliënt/huisgenoot worden aangeleverd. Voorts zal veelal een beoordeling door een onafhankelijke arts moeten plaatsvinden. Een maatwerkvoorziening bij (dreigende) overbelasting van een huisgenoot wordt in eerste instantie slechts verstrekt voor 3 maanden ter ontlasting van de huisgenoot. Daarbij gelden de volgende voorwaarden:
 - Wanneer er voor de huisgenoot eigen mogelijkheden en/of voorliggende voorzieningen zijn om de (dreigende) overbelasting op te heffen, dienen deze eigen mogelijkheden en/of voorliggende voorzieningen hiertoe te worden aangewend. Als er sprake is van (dreigende)

- overbelasting vanwege het zelf leveren van persoonlijke verzorging aan de cliënt, dient men die overbelasting op te heffen door deze zorg door (andere) hulpverleners uit te laten voeren.
- Voor zover de (dreigende) overbelasting wordt veroorzaakt door maatschappelijke activiteiten buiten de gebruikelijke hulp, al dan niet in combinatie met een fulltime school- of werkweek, gaat het verlenen van gebruikelijke hulp voor op die maatschappelijke activiteiten.
 - Bij overbelasting door een dienstverband van teveel uren of teveel overuren, of als gevolg van spanningen op het werk, moet de oplossing in de eerste plaats gezocht worden in minder (over)uren gaan werken of aanpak van de spanningen op het werk.
- de gebruikelijke hulp van niet uitstelbare aard is en de huisgenoot niet beschikbaar is vanwege de reguliere school- of werkweek;
 - de cliënt een zeer korte levensverwachting heeft (< 3 maanden).

1.3 Mantelzorg en hulp uit het netwerk

Beleidsregel 1.3.1 mantelzorg/hulp uit netwerk:

Een cliënt kan geen beroep doen op een maatwerkvoorziening indien hulp van mantelzorg of hulp van andere personen uit het sociale netwerk resulteert in voldoende zelfredzaamheid en participatie van de cliënt.

Wet- en regelgeving: Wmo artikel 1.1.1, artikel 1.2.1, artikel 2.3.2 lid 4 sub c en d, artikel 2.3.5 lid 3 en 4 en verordening artikel. 4 lid 1 sub d, artikel.7 lid 2

Mantelzorg wordt omschreven als hulp die rechtstreeks voortvloeit uit een tussen personen bestaande sociale relatie en die niet wordt verleend in het kader van een hulpverlenend beroep. Mantelzorg en hulp uit het netwerk is voor een betrokken samenleving onmisbaar. Om mogelijk te maken dat een cliënt langer in de eigen leefomgeving kan blijven wonen moet een groter beroep worden gedaan op het sociale netwerk.

Veelal ontvangt een cliënt al mantelzorg. Indien de mantelzorger bereid is en in staat is om deze (bovengebruikelijke) hulp te blijven bieden, waardoor de cliënt voldoende zelfredzaam is en voldoende kan participeren, is een maatwerkvoorziening niet noodzakelijk.

De mogelijkheid bestaat dat een cliënt nog geen of onvoldoende mantelzorg ontvangt. Onderzoek naar de mogelijkheden van hulp uit het netwerk moet dan eerst plaatsvinden. Van belang hierbij is dat uit onderzoek is gebleken dat er vaak sprake is van vraagverlegenheid bij cliënten, maar ook van handelingsverlegenheid bij personen uit het netwerk. Door de cliënt, eventueel samen met iemand uit het wijkteam en/of een onafhankelijke cliëntondersteuner, moet voordat een beroep gedaan kan worden op een maatwerkvoorziening, het netwerk in kaart gebracht worden en personen uit dit netwerk gevraagd worden naar de mogelijkheden tot het bieden van hulp.

Kortom, een maatwerkvoorziening is slechts bedoeld als aanvulling op mantelzorg en hulp uit het netwerk of bij een noodzaak voor het ontlasten van de mantelzorg (respijtzorg).

Respijtzorg doet zich voor in situaties waarin de mantelzorger (tijdelijk) niet in staat is de (gebruikelijke) hulp op zich te nemen vanwege (dreigende) overbelasting. Indien andere personen uit het netwerk of algemene en algemeen beschikbare voorzieningen (zie paragraaf 1.4) onvoldoende zijn om de mantelzorger te ontlasten, kan een maatwerkvoorziening worden verstrekt aan de cliënt ter ontlasting van diens mantelzorger.

Nadere regel 1.3.2 waardering mantelzorgers:

De jaarlijkse blijk van waardering voor mantelzorgers van cliënten bestaat uit een waarderingsweek voor de mantelzorg met nader in te vullen waarderingsactiviteiten die toegankelijk zijn voor een brede groep mantelzorgers.

Wet- en regelgeving: Wmo artikel 1.1.1, 2.1.6 en Verordening artikel 15

Omdat mantelzorg onmisbaar is voor een betrokken samenleving en bijdraagt aan het betaalbaar houden van de zorg, is een blijk van waardering voor mantelzorgers op zijn plaats. Deze blijk wordt op een immateriële wijze ingevuld door een week voor de mantelzorg te organiseren met waarderingsactiviteiten voor de mantelzorgers, waarbij inbreng van ideeën voor activiteiten door mantelzorgers mogelijk is. Het doel is om een brede groep mantelzorgers te bereiken, waarbij speciale aandacht uitgaat naar mantelzorgers die nog niet voldoende in beeld zijn voor deze blijk van waardering, bijvoorbeeld jonge mantelzorgers en allochtone mantelzorgers.

Daarnaast wordt ingezet op ondersteuning waar mantelzorgers behoefte aan hebben om de zorg te kunnen blijven bieden aan de cliënt, zoals het behouden of uitbreiden van de mogelijkheden voor:

- Vraaggerichte individuele ondersteuning;

- Workshops;
- Lotgenotengroepen;
- Nazorg (na overlijden of permanente opname van de cliënt);
- Respijtzorg, zowel informeel met algemene voorzieningen (bijvoorbeeld vrijwillige ondersteuning thuis) als formeel met maatwerkvoorzieningen.

1.4 Algemene en algemeen beschikbare voorzieningen

Beleidsregel 1.4.1 algemene en algemeen beschikbare voorziening:

Een cliënt kan geen beroep doen op een maatwerkvoorziening indien een algemene voorziening of een algemeen beschikbare/gebruikelijke voorziening aanwezig is en resulteert in voldoende zelfredzaamheid en participatie van de cliënt.

Wet- en regelgeving: Wmo artikel 1.1.1, artikel 2.2.2 lid 2, artikel 2.2.3, artikel 2.3.2 lid 4 sub e, artikel 2.3.5 lid 3 en Verordening artikel 1 sub j, artikel 4 lid 1 sub f en g, artikel 7 lid 2

Zoals de begripsbepaling over een algemene voorziening aangeeft, gaat het hier om een aanbod van diensten of activiteiten dat, zonder voorafgaand onderzoek naar de behoeften, persoonskenmerken en mogelijkheden van de gebruikers, toegankelijk is en dat is gericht op maatschappelijke ondersteuning. Een algemene voorziening is voorliggend op een maatwerkvoorziening.

Binnen de regio MVS zijn de volgende algemene voorzieningen beschikbaar:

- algemene voorziening schoon huis;
- was- en strijkservice;
- cliëntondersteuning;
- scootermobielpool/rolstoelpool.

De algemene voorziening schoon huis voor maximaal 105 uur per kalenderjaar (basisvoorziening schoon huis) valt onder het abonnementstarief, indien de cliënt ten gevolge van fysieke beperkingen niet in staat is tot het verrichten van de zware huishoudelijke taken en ook diens meerderjarige huisgenoten ten gevolge van fysieke beperkingen hier niet toe in staat zijn.

De huishoudelijke taken en de frequentie van de taken behorend bij de algemene basisvoorziening schoon huis voor maximaal 105 uur per kalenderjaar is te vinden in bijlage 1 van deze beleidsregels.

Ook algemeen beschikbare voorzieningen en activiteiten zijn voorliggend op een maatwerkvoorziening.

Hierbij valt te denken aan ¹ :

- boodschappendienst;
- maaltijdservice;
- oppascentrale;
- glazenwasser;
- hondenuitlaatservice;
- vrijwilligers;
- activiteiten in of ondersteuning van wijkcentra of vanuit de wijk;
- thuisadministratie;
- formulierenbrigade;
- ondersteuning vanuit het wijkteam
- klussendienst;
- vervoersinitiatieven, zoals Argosmobiel.

1.5 Afbakening andere wet- en regelgeving

Beleidsregel 1.5.1 Wet langdurige zorg (Wlz):

Een maatwerkvoorziening wordt geweigerd indien de cliënt aanspraak heeft op verblijf in een instelling op grond van de Wlz of er redenen zijn om aan te nemen dat de cliënt daarop een aanspraak kan doen maar weigert om hieraan mee te werken.

Wet- en regelgeving: Wmo artikel 2.3.5 lid 6

Iemand met een Wlz-indicatie verblijf of iemand die aanspraak zou kunnen maken op deze indicatie, heeft geen recht op maatwerkvoorzieningen. Een Wlz-indicatie verblijf is aan de orde wanneer de cliënt

1) Geen limitatieve opsomming

permanent toezicht nodig heeft. Het gaat bij permanent toezicht om toezicht waarop de cliënt op basis van aandoeningen, stoornissen en beperkingen noodzakelijkerwijs is aangewezen op regelmatige en onregelmatige momenten en die geboden wordt op basis van actieve observatie. Het toezicht kan gericht zijn op:

- het bieden van fysieke zorg, zodat tijdig kan worden ingegrepen bij bijvoorbeeld valgevaar, of complicaties bij een ziekte; en/of,
- het verlenen van zorg op ongeregelde en/of frequente tijden, omdat de cliënt zelf niet (meer) in staat is om hulp in te roepen; en/of,
- het preventief ingrijpen bij gedragsproblemen (voorkomen van escalatie en gevaar).

Beleidsregel 1.5.2 zorgverzekeringswet:

Indien de zorgverzekeringswet mogelijkheden biedt, waarmee een cliënt voldoende in staat is tot zelfredzaamheid en participatie, is er geen noodzaak voor een maatwerkvoorziening.

Wet- en regelgeving: Wmo artikel 2.3.2 lid 4 sub f, artikel 2.3.5 lid 5 sub b, Verordening artikel 4 lid 1 sub g en artikel 7 lid 2

Voorbeelden:

- uitleenhulpmiddelen, zoals rolstoelen en douche/toiletstoelen voor tijdelijke beperkingen (korter dan 6 maanden);
- begeleiding die nodig is bij of naar aanleiding van (geneeskundige) zorg die medisch specialisten bieden;
- begeleiding die nodig is bij behandeling of revalidatie;
- (dagelijkse) persoonlijke verzorging en/of verpleging, waardoor al een dagstructuur/dagelijkse routine wordt geboden en geen of minder individuele begeleiding nodig is.

Uitzonderingen:

- behandelmijding, bijvoorbeeld bij een gestoorde oordeelsvorming of het ontbreken van ziektebesef en/of ziekte-inzicht en er een risico op verwaarlozing bestaat (ondersteuning zal dan ook gericht zijn om cliënt tot de noodzakelijke behandeling te bewegen);
- ambulante behandeling die de cliënt onvoldoende zelfredzaamheid en participatie biedt.

De aanvullende verzekering valt niet onder de zorgverzekeringswet. Het staat cliënten vrij om zich aanvullend te verzekeren. Indien cliënten een aanvullende verzekering hebben, moeten ze gebruik maken van de mogelijkheden die deze biedt, wat van invloed kan zijn op de noodzaak voor of de omvang van een indicatie van een maatwerkvoorziening. Een voorbeeld van een mogelijkheid binnen een aanvullende verzekering is mantelzorgvervangende.

Beleidsregel 1.5.3 Wet kinderopvang:

Het gebruik van kinderopvang (kinderdagverblijf/crèche en voor-, tussen- en naschoolse opvang) voor gezonde kinderen tot 5 dagen per week is voorliggend op kindverzorging als maatwerkvoorziening.

Wet- en regelgeving: Wmo artikel 1.2.1 & Verordening artikel 7 lid 2

Het gebruik van kinderopvang, mits beschikbaar, is voorliggend bij uitval van (één van) de ouders bij het verzorgen van de kinderen.

Beleidsregel 1.5.4 Jeugdwet:

Voor kinderen/jeugd tot 18 jaar geldt dat de Jeugdwet voorliggend is op de Wmo voor meedoen in de stad met ondersteuning op maat.

Wet- en regelgeving: Wmo artikel 2.3.5 lid 5 sub c & Verordening artikel 4 lid 1 sub g, artikel 7 lid 2

Beleidsregel 1.5.5 Participatiewet/WAO/WIA/Wajong/Ziektewet:

Wanneer de cliënt met ondersteuning in staat is om (aangepast) te werken of om naar school te gaan/te studeren, bestaat er geen aanspraak op dagbesteding binnen meedoen in de stad met ondersteuning op maat. Alleen wanneer de cliënt volledig arbeidsongeschikt is of langdurig (> 6 maanden) ontheven is van de arbeidsverplichting, kan dagbesteding worden verstrekt ter vervanging van arbeid. Voor begeleiding tijdens werk/school/studie is geen ondersteuning mogelijk.

Wet- en regelgeving: Wmo artikel 2.3.5 lid 5 sub d, e, f en g & Verordening artikel 4 lid 1 sub g, artikel 7 lid 2

Mogelijke uitzonderingen:

- er is (tijdelijk) geen werk/school/studie beschikbaar voor de cliënt;
- een cliënt heeft een deeltijd werkweek op medische gronden (overige dagdelen is dagbesteding mogelijk indien noodzakelijk)

Bij gedeeltelijke arbeidsongeschiktheid en/of kans op herstel, ligt de nadruk op re-integratie. Hiervoor ligt de verantwoordelijkheid bij het UWV voor de WAO/WIA of bij de gemeente voor de participatiewet.

Beleidsregel 1.5.6 Vervoersvoorziening voor werk:

Indien een cliënt aanspraak heeft of zou kunnen maken op een vervoersvoorziening via het UWV en deze biedt voldoende mogelijkheid tot participatie, is hiervoor geen noodzaak voor een maatwerkvoorziening.

Wet- en regelgeving: Wmo artikel 2.3.5 lid 5 sub e & Verordening artikel 4 lid 1 sub g, artikel 7 lid 2

Via het UWV kan men in aanvulling op een vergoeding voor woon-werkverkeer, ook aanspraak maken op sociaal vervoer (combinatie werk-leefvervoer). Indien deze vervoersvoorziening de cliënt voldoende in staat stelt tot participatie, bestaat er op grond van de Wmo geen recht op een vervoersvoorziening.

Beleidsregel 1.5.7 Subsidieregeling ADL-assistentie Fokus:

Ondersteuning in en om de Fokuswoning maakt onderdeel uit van de aanspraak op ADL-assistentie middels een subsidieregeling, zodat maaltijdverzorging als maatwerkvoorziening niet noodzakelijk is en meedoen in de stad met ondersteuning op maat alleen aanvullend op de ADL-assistentie kan worden toegekend.

Wet- en regelgeving: Verordening artikel 4 lid 1 sub g, artikel 7 lid 2

De ADL-assistentie biedt naast alle persoonlijke verzorging, ondersteuning bij de dagelijkse routine en structuur en bij het voeren van regie. Ook ondersteunt de ADL-assistentie bij praktische vaardigheden en handelingen ten behoeve van de zelfredzaamheid, waaronder hulp bij het bereiden van de maaltijden.

1.6 Algemeen gebruikelijke voorzieningen en kosten

Beleidsregel 1.6.1 weigering algemeen gebruikelijke voorzieningen:

Een maatwerkvoorziening wordt geweigerd indien deze voorziening voor de cliënt algemeen gebruikelijk is.

Wet- en regelgeving: Verordening artikel 1 sub b, artikel 4 lid 1 sub c, artikel 7 lid 2

Beleidsregel 1.6.2 oplossing algemeen gebruikelijke voorziening:

Een cliënt kan geen beroep doen op een maatwerkvoorziening indien een algemeen gebruikelijke voorziening resulteert in voldoende zelfredzaamheid en participatie van de cliënt.

Wet- en regelgeving: Verordening artikel 1 sub b, artikel 4 lid 1 sub c, artikel 7 lid 2

Criteria bij het beoordelen of een zaak algemeen gebruikelijk is:

- is het middel niet speciaal voor mensen met een handicap of beperking?
- is het normaal in de handel verkrijgbaar, overal te koop?
- is het niet aanzienlijk duurder dan vergelijkbare producten?

Indien de drie vragen met 'ja' kunnen worden beantwoord, is veelal sprake van een algemeen gebruikelijke zaak.

Voorbeelden van zaken die als algemeen gebruikelijk worden gezien² :

- hendelmeng-/thermostaatkranen;
- verhoogde toiletpotten, wandbeugels, douchezitjes, douchekrukken en douchestoelen;
- zonwering, al dan niet elektrisch;
- telefoonabonnement;
- gebruikskosten van een personenauto;

2) Geen limitatieve opsomming

- automatische transmissie (automaat)/airconditioning/stuurbevoegdheid in de auto;
- inductie- of keramische kookplaat;
- afwasmachine;
- fiets met hulpmotor/trapondersteuning en/of lage instap en een snor-/bromfiets inclusief gebruikskosten;
- wasdroger;
- centrale verwarming;
- regenkleding/schootskleed;
- aanpassingen ter vergroting van de veiligheid (deurketting (ook voor blinden geschikt), bijzondere sloten).

Beleidsregel 1.6.3 algemeen gebruikelijke kosten:

Een cliënt komt niet in aanmerking voor een maatwerkvoorziening indien de (gevraagde) voorziening of ondersteuning al behoort tot zijn leef- dan wel bestedingspatroon.

Wet- en regelgeving: Verordening artikel 1 sub b en c, artikel 4 lid 1 sub c, artikel 7 lid 2

Indien een cliënt geen extra kosten hoeft te maken in vergelijking met de situatie voorafgaand aan de melding/aanvraag, is een maatwerkvoorziening niet aan de orde. Het zijn dan immers voor de cliënt algemeen gebruikelijke kosten. Het gaat om cliënten die al jaren voorzieningen gebruiken, bijvoorbeeld een 45-km-auto/gesloten buitenwagen, of die al jaren een particuliere huishoudelijke hulp bekostigen.

Uitzonderingen:

- aantoonbare, significante daling van het inkomen;
- noodzaak tot een duurdere voorziening of meer ondersteuning ten gevolge van een aantoonbare toename van beperkingen.

2 Maatwerkvoorzieningen

2.1 Algemene uitgangspunten

Beleidsregel 2.1.1 goedkoopst adequaat:

Als een maatwerkvoorziening voor een cliënt noodzakelijk is wordt slechts de goedkoopst adequate voorziening verstrekt.

Wet- en regelgeving: Verordening artikel 7 lid 7

Het gaat om de goedkoopste oplossing die voor de cliënt resulteert in voldoende zelfredzaamheid en participatie. Er kan gekozen worden voor een duurdere voorziening, wanneer dit de duurzaamheid/levensduur verlengt. Wat betreft het kwaliteitsniveau dient bij een verantwoord niveau te worden aangesloten.

Beleidsregel 2.1.2 niveau sociale woningbouw:

Een maatwerkvoorziening wordt geweigerd indien de voorziening betrekking heeft op een hoger niveau dan het uitrustingsniveau voor sociale woningbouw.

Wet- en regelgeving: Verordening artikel 7 lid 5 sub b

In het bouwbesluit is het uitrustingsniveau voor sociale woningbouw vastgesteld en voorzieningen op dit uitrustingsniveau zijn van voldoende kwaliteit. Zo behoort een schuur, een garage, een hobbyruimte of zelfs een in of bij de woning aanwezig zwembad niet tot het uitrustingsniveau van de sociale woningbouw. Een maatwerkvoorziening ten behoeve van deze ruimten is niet mogelijk, tenzij een ruimte de enige plek is waar bijvoorbeeld een scootermobiel gestald kan worden en een woningaanpassing hiervoor noodzakelijk is.

Het gaat om de woonruimten waar de normale, elementaire woonfuncties plaatsvinden, zoals de woonkamer, slaapvertrekken, keuken en sanitaire ruimten. Tot de elementaire woonfuncties worden gerekend: eten, slapen, bad- en toiletgebruik, koken en de was doen.

Beleidsregel 2.1.3 vervanging maatwerkvoorziening:

Vervanging van een eerdere verstrekte maatwerkvoorziening wordt slechts verstrekt als de eerder verstrekte voorziening technisch is afgeschreven of de eerder verstrekte voorziening niet meer adequaat is voor de cliënt.

Wet- en regelgeving: Verordening artikel 7 lid 6

Uitzonderingen:

- wanneer de eerder verstrekte voorziening buiten de schuld van de cliënt verloren is gegaan en de cliënt dus niets verwijtbaar is;
- wanneer het verloren gaan van de verstrekte voorziening wel verwijtbaar is aan de cliënt, maar hij de veroorzaakte kosten (restwaarde) betaalt.

2.2 Een schoon huis, maaltijdverzorging en kindverzorging

Beleidsregel 2.2.1 Maatwerkvoorziening schoon huis, maaltijdverzorging en kindverzorging

Een maatwerkvoorziening schoon huis, maaltijdverzorging en kindverzorging, is noodzakelijk wanneer een cliënt (en diens huisgenoten) beperkingen ondervindt bij het verrichten (van een deel) van deze taken.

Wet- en regelgeving: Wmo artikel 1.1.1, Verordening artikel 7

De huishoudelijke taken en de frequentie van deze taken behorend bij de maatwerkvoorziening schoon huis, de maaltijdverzorging en de kindverzorging zijn te vinden in bijlage 1 van deze beleidsregels. De algemene basisvoorziening schoon huis (beleidsregel 1.4.1) kan worden aangevuld met een maatwerkvoorziening schoon huis.

Beleidsregel 2.2.2 taken maatwerkvoorziening schoon huis, maaltijdverzorging en kindverzorging:

Bij de maatwerkvoorziening schoon huis, bij maaltijdverzorging en bij kindverzorging geldt als uitgangspunt dat slechts de voor de cliënt (en diens huisgenoten) noodzakelijke taken met een vastgestelde frequentie kunnen worden toegekend.

Wet- en regelgeving: Wmo artikel 1.1.1, artikel 1.2.1, artikel 2.3.2 lid 4 sub b, artikel 2.3.5 lid 3, 4 en 5 sub a en Verordening artikel 4 lid 1 sub c, artikel 7

Beleidsregel 2.2.3 mate ondersteuning maatwerkvoorziening schoon huis, maaltijdverzorging en kindverzorging:

De mate van de ondersteuning voor de maatwerkvoorziening schoon huis, voor maaltijdverzorging en voor kindverzorging wordt berekend op basis van uren per kalenderjaar.

Wet- en regelgeving: Verordening artikel 7

Voor alle huishoudelijke taken en voor de taken ten aanzien van maaltijdverzorging en kindverzorging geldt een normering zoals opgenomen in bijlage 1. De normering voor de basisvoorziening schoon huis van 105 uur per kalenderjaar is gebaseerd op een in jurisprudentie geaccepteerd onderzoek van KPMG Plexus en bureau HHM. De aanvulling op de basisvoorziening schoon huis, de maaltijdverzorging en de kindverzorging is gebaseerd op de systematiek zoals die tot 2007 ook onder de AWBZ werd gehanteerd.

2.3 Meedoen in de stad met ondersteuning op maat

Beleidsregel 2.3.1 toegang tot ondersteuning op maat om mee te doen in de stad:

Ondersteuning op maat om mee te kunnen doen in de stad wordt slechts verstrekt voor het behouden dan wel bevorderen van de zelfredzaamheid van de cliënt opdat hij in zijn eigen leefomgeving kan blijven wonen en verwaarlozing wordt voorkomen. Hierbij geldt als uitgangspunt dat slechts de voor de cliënt, of bij respijtzorg de voor de overbelaste mantelzorger van de cliënt, noodzakelijke ondersteuning kan worden toegekend.

Wet- en regelgeving: Wmo artikel Artikel 1.1.1, Verordening artikel 7

Ondersteuning op maat om mee te kunnen doen in de stad is bedoeld voor cliënten met matige of zware beperkingen op het terrein van:

- sociale redzaamheid;
- maatschappelijke participatie;

- psychisch functioneren;
- psychosociaal welbevinden, en/of;
- mentaal functioneren.

In bijlage 2 is een toelichting te vinden over deze terreinen.

Met meedoen in de stad met ondersteuning op maat is een integraal stelsel van ondersteuning gerealiseerd. Uitgangspunt hierbij is maatwerkondersteuning waarbij niet alleen wordt uitgegaan van bestaande producten. Hiermee is een slag gemaakt van aanbodgericht naar vraaggericht. De professional/pgb-hulpverlener krijgt, nadat de melding is afgerond met een gespreksverslag, de mogelijkheid om samen met de cliënt de noodzakelijke maatwerkondersteuning vast te leggen in een ondersteuningsplan. Deze wordt beoordeeld ten behoeve van het te nemen besluit, waarbij de beleidsregels 2.3.2 t/m 2.3.8 als richtlijn gelden.

Beleidsregel 2.3.2 begeleiding en persoonlijke verzorging:
Bij begeleiding en persoonlijke verzorging geldt dat slechts de voor cliënt noodzakelijke ondersteuning kan worden toegekend.
Wet- en regelgeving: Verordening artikel 7

Begeleiding en persoonlijke verzorging is bedoeld voor in de thuissituatie.

Voor alle activiteiten die behoren bij begeleiding en persoonlijke verzorging geldt de richtlijn in bijlage 3. Deze richtlijn is gebaseerd op de uren /klasse-systematiek zoals die tot 2015 ook onder de AWBZ werd gehanteerd.

Beleidsregel 2.3.3 categorieën begeleiding:
Uit oogpunt van goedkoopst adequaat is bij ondersteuning bij begeleiding categorie basis voorliggend op categorie speciaal.
Wet- en regelgeving: Verordening artikel 7 lid 7

Categorie speciaal is uitsluitend bestemd voor cliënten met de volgende problematiek:

- psychiatrische stoornissen;
- niet aangeboren hersenletsel.

Beleidsregel 2.3.4 dagbesteding versus begeleiding:
Uit oogpunt van goedkoopst adequaat is dagbesteding voorliggend op individuele begeleiding als hetzelfde doel wordt beoogd.
Wet- en regelgeving: Verordening artikel 7 lid 7

Wanneer de noodzaak tot ondersteuning gericht is op het daadwerkelijk bieden van dagstructuur is dagbesteding de aangewezen vorm en niet individuele begeleiding. Echter, wanneer er behoefte is aan het bijvoorbeeld één of meerdere keren per week bieden van ondersteuning bij het doornemen van de dag- of weekstructuur en het niet gaat om het daadwerkelijk bieden van die dagstructuur, dan is begeleiding aangewezen.

Bij respijtzorg geldt zeker het uitgangspunt dat dagbesteding voorliggend is, waarbij niet alleen het kostenaspect relevant is, want dagbesteding biedt meer ontlasting voor de mantelzorg. Begeleiding kan ook naast dagbesteding worden toegekend. De mate van individuele begeleiding wordt dan wel naar evenredigheid van het aantal dagdelen dagbesteding verlaagd.

Uitzondering:

- medische contra-indicaties voor dagbesteding, zoals infectiegevaar of ernstige energetische beperkingen.

Beleidsregel 2.3.5 categorieën dagbesteding:
Uit oogpunt van goedkoopst adequaat wordt de laagste, voor de cliënt nog geschikte, categorie dagbesteding toegekend.
Wet- en regelgeving: Verordening artikel 7 lid 7

Bij dagbesteding bestaan drie categorieën:

- categorie licht;
- categorie midden;
- categorie zwaar.

De categorie bij dagbesteding wordt bepaald op basis van de hoeveelheid hulp die een cliënt nodig heeft bij de persoonlijke verzorging (PV) tijdens de dagbesteding en de mate en intensiteit van begeleiding waar een cliënt, bijvoorbeeld vanwege gedragsproblemen, behoefte aan heeft tijdens de dagbesteding. Op basis van onderstaande tabel wordt de categorie van de dagbesteding bepaald:

PV	Begeleiding:	Geen of licht	Matig	Zwaar
	Geen of licht	Categorie licht	Categorie midden	Categorie zwaar
	Matig	Categorie midden	Categorie midden	Categorie zwaar
	Zwaar	Categorie zwaar	Categorie zwaar	Categorie zwaar

Beleidsregel 2.3.6 omvang dagbesteding:
Bij dagbesteding geldt als uitgangspunt dat het voor de cliënt, of bij respijtzorg het voor de overbelaste mantelzorgers van de cliënt, noodzakelijke aantal dagdelen per week kan worden toegekend tot een maximum van 9 dagdelen per week.
Wet- en regelgeving: Verordening artikel 7

De omvang van dagbesteding wordt uitgedrukt in dagdelen per week. Met een dagdeel wordt een aaneengesloten periode van maximaal 4 uren bedoeld.

Beleidsregel 2.3.7 (rolstoel)vervoer dagbesteding:
(Rolstoel)vervoer van en naar de dagbesteding wordt verstrekt indien de cliënt niet in staat is om de dagbesteding zelfstandig te bereiken met regulier openbaar vervoer, algemene vervoersinitiatieven, collectief vervoer, lopend, per fiets of met een Wmo-hulpmiddel en huisgenoten, mantelzorg of personen uit het sociale netwerk niet in staat zijn om de cliënt te begeleiden danwel te brengen en te halen.
Wet- en regelgeving: Wmo artikel 1.2.1, artikel 2.3.2 lid 4 sub b, c en d, artikel 2.3.5 lid 3 en lid 5 en Verordening artikel 7

Er geldt bij de keuze van de locatie voor dagbesteding dat deze zo dicht mogelijk bij huis wordt gezocht.

Dagbesteding wordt niet automatisch verstrekt inclusief vervoer. Alleen wanneer het voor de cliënt noodzakelijk is, wordt (rolstoel)vervoer toegekend. Bij de afweging of huisgenoten, mantelzorg of personen uit het sociale netwerk het vervoer voor de cliënt kunnen verzorgen of de cliënt kunnen begeleiden, wordt rekening gehouden met de frequentie van de dagbesteding.

Indien vervoer van en naar de dagbesteding noodzakelijk is, wordt de omvang uitgedrukt in dagen per week.

Beleidsregel 2.3.8 logeren (ontlasting mantelzorg):
Het logeren in een instelling wordt slechts toegekend indien er een noodzaak is voor ontlasting van de persoon die gebruikelijke zorg of mantelzorg levert aan de cliënt en de cliënt behoefte heeft aan ongeplande zorgmomenten.
Wet- en regelgeving: Wmo artikel 1.1.1, artikel 2.3.2 lid 4 sub d, artikel 2.3.5 lid 3 en Verordening artikel 4 lid 1 sub e, artikel 7

Logeren is een maatwerkvoorziening ter ontlasting van de mantelzorg. Het moet gaan om een cliënt die ongeplande zorgmomenten heeft, bijvoorbeeld ook 's nachts. Er wordt altijd eerst beoordeeld of dagbesteding voldoende kan resulteren in de ontlasting van de mantelzorg.

De omvang van logeren in een instelling ter ontlasting van de mantelzorg wordt uitgedrukt in etmalen per week.

Frequentie:

- maximaal 3 etmalen per week.

Het is mogelijk om de toegekende etmalen logeren te sparen zodat een cliënt een aaneengesloten, langere periode kan logeren waardoor een mantelzorger op vakantie kan. Per kalenderjaar mag het maximale aantal etmalen, te weten 156, niet worden overschreden.

2.4 Opvang

Beleidsregel 2.4.1 opvang:

Opvang wordt slechts geboden indien er een noodzaak is voor onderdak en begeleiding voor een meerderjarige cliënt die de thuissituatie heeft verlaten, al dan niet in verband met risico's voor zijn veiligheid als gevolg van huiselijk geweld, en niet in staat is zich op eigen kracht, met gebruikelijke hulp, met mantelzorg of hulp van andere personen uit zijn sociale netwerk te handhaven in de samenleving.

Wet- en regelgeving: Wmo artikel 1.1.1, artikel 1.2.1, artikel 2.3.5 lid 4 en Verordening artikel 7

Tot maatschappelijke ondersteuning behoort ook het bieden van opvang. Voor het bieden van opvang is de centrumgemeente (Vlaardingen) materieel verantwoordelijk. Het betreft:

- a. crisisopvang;
- b. opvang slachtoffers van huiselijk geweld waartoe ook worden gerekend: slachtoffers van eengerelateerd geweld, mensenhandel en loverboys;
- c. opvang dak- en thuislozen.

Voor de dak- en thuislozenopvang geldt regiobinding als toelatingscriterium. Voor crisisopvang en opvang van slachtoffers van huiselijk geweld geldt dit criterium niet. Deze voorzieningen zijn landelijk toegankelijk.

De centrumgemeente Vlaardingen heeft voor de daklozenopvang aparte beleidsregels vastgesteld. Beoordeling van het recht op toegang tot de crisis- en vrouwenopvang is door de centrumgemeente Vlaardingen gemandateerd aan de exploitant van deze instellingen op basis van resultaatafspraken.

Voor opvang kan de cliënt zich melden bij het loket Centraal Onthaal van de centrumgemeente Vlaardingen. Deze is te vinden in het Stadskantoor Vlaardingen, Westnieuwland 6, 3131 VX Vlaardingen, tel: 010 – 248 40 00.

2.5 Beschermd wonen

Beleidsregel 2.5.1 beschermd wonen:

Beschermd wonen wordt slechts geboden indien er voor een meerderjarige cliënt met psychische of psychosociale problematiek een noodzaak is voor verblijf in een instelling met daarbij behorend toezicht en begeleiding en de cliënt niet in staat is zich op eigen kracht, met gebruikelijke hulp, met mantelzorg of hulp van andere personen uit zijn sociale netwerk te handhaven in de samenleving.

Wet- en regelgeving: Wmo artikel 1.1.1, artikel 1.2.1, artikel 2.3.5 lid 4 en Verordening artikel 7

Tot maatschappelijke ondersteuning behoort tevens het bieden van beschermd wonen. Hiervoor is de centrumgemeente (Vlaardingen) materieel verantwoordelijk.

Beschermd wonen is bedoeld voor cliënten met de volgende kenmerken:

- a. een gediagnosticeerde psychiatrische stoornis;
- b. niet in staat om zelfstandig te wonen onder meer door het ontbreken van daarvoor vereiste vaardigheden of remmingen;
- c. noodzaak tot permanent toezicht onder meer door het ontbreken van vermogen om te beoordelen of er zorg nodig is, waardoor er sprake is van persoonlijke verwaarlozing of maatschappelijke teloorgang;
- d. geen noodzaak tot opname in een behandelingsinstelling (zorgverzekeringswet) vanwege hun stoornis.

Er is behoefte aan een veilige en afgeschermd woon- en leefomgeving voor cliënten die niet in staat zijn om zelfstandig te leven en een mogelijk gevaar voor zichzelf (verwaarlozing) of voor anderen vormen. Het gaat om cliënten die vanwege cognitieve beperkingen op meerdere, onverwachte momenten van de dag begeleiding en toezicht nodig hebben. De cliënt is niet in staat om te beoordelen dat hij tijdig ondersteuning moet inroepen, zodat zorg op afroep onvoldoende is.

De grens tussen cliënten met bovenstaande kenmerken die 24-uurs toezicht in een instelling voor beschermd wonen nodig hebben en cliënten voor wie een meer zelfstandige huisvestingsvorm gekoppeld aan een vorm van extramurale begeleiding ook geschikt is, is niet altijd duidelijk. Om deze reden worden (her)indicaties voor beschermd wonen niet altijd langdurig afgegeven.

De omvang van beschermd wonen wordt uitgedrukt in etmalen per week.

Beleidsregel 2.5.2 zorgzwaartepakketten:
Bij beschermd wonen geldt dat uit oogpunt van goedkoopst adequaat een zo laag mogelijk zorgzwaartepakket wordt toegekend.
Wet- en regelgeving: Verordening artikel 7 lid 7

In bijlage 3 zijn de cliëntprofielen voor de ZorgZwaartePakketten (ZZP) C 1 t/m 6 opgenomen. De lichte ZZP's (ZZP 1C en ZZP 2C) worden sinds 1 januari 2013 niet meer toegekend (extramuralisering).

Beleidsregel 2.5.3 Volledig Pakket Thuis is voorliggend:
Uit oogpunt van goedkoopst adequaat is het aanbod van een Volledig Pakket Thuis voorliggend op plaatsing in een instelling voor beschermd wonen.
Wet- en regelgeving: Verordening artikel 7 lid 7

Waar mogelijk wordt de noodzakelijke ondersteuning voor de cliënt verstrekt in de vorm van het 'Volledig Pakket Thuis'. Met deze beleidsregel wordt ook het streven benadrukt naar een zo groot mogelijke mate van zelfstandigheid en participatie. De geboden ondersteuning heeft bij het Volledig Pakket Thuis het karakter van 'extramurale begeleiding'. Deze extramurale vorm van ondersteuning valt voor de financiering binnen de indicatie beschermd wonen (budget centrumgemeente Vlaardingen).

2.6 Woonvoorzieningen

Beleidsregel 2.6.1 primaat verhuizen:
Als de kosten van een woningaanpassing hoger zijn dan € 4.000,00 en er bestaan voor de cliënt geen zwaarwegende redenen die zich verzetten tegen een verhuizing, dan is uit oogpunt van de goedkoopst adequate voorziening, verhuizen voorliggend aan het aanpassen van de woning (primaat verhuizen).
Wet- en regelgeving: Verordening artikel 7 lid 7

Bij dure woningaanpassingen, waarbij de kosten hoger zijn dan € 4.000,00, wordt beoordeeld of verhuizen mogelijk is en de goedkoopst adequate oplossing is. Er moet worden verantwoord waarom verhuizen ofwel het verstrekken van een verhuis- en klusvoucher geen adequate oplossing is. Het primaat ligt immers bij verhuizen. Bij de afweging tussen aanpassen of verhuizen wordt er behalve met de kosten in verband met het verstrekken van de goedkoopst adequate voorziening met de volgende factoren rekening gehouden:

- aanwezigheid/beschikbaarheid van aangepaste of eenvoudig aan te passen woonruimte in MVS;
- volkshuisvestelijke afwegingen;
- termijn waarop het woonprobleem opgelost kan worden;
- medische redenen waardoor een verhuizing niet mogelijk is;
- prognose ten aanzien van de beperkingen en toekomstige noodzaak tot woningaanpassingen;
- mantelzorg van burens (niet zijnde familie);
- buurt-/wijkgebonden vrijwilligerswerk;
- al dan niet een eigen woning en de mogelijke consequenties daarvan (restschuld bij verkoop);
- noodzaak tot verhuizen door inkomensachteruitgang;
- verhouding van de stijging van eventuele woonlasten in relatie tot het inkomen.

Beleidsregel 2.6.2 verhuiskostenvoucher:

Een verhuiskostenvoucher wordt slechts verstrekt indien verhuizen naar een andere woning noodzakelijk is vanwege beperkingen in de zelfredzaamheid en participatie en het woonprobleem niet op een eenvoudiger/goedkopere wijze is op te lossen.
Wet- en regelgeving: Verordening artikel 7

Uitsluitingen voor de verstrekking van een verhuisvoucher:

- de noodzaak voor de verhuizing was voor de cliënt vermijdbaar en/of voorzienbaar, tenzij van de cliënt redelijkerwijs niet verwacht kon worden maatregelen te hebben getroffen;
- de noodzaak voor de verhuizing is het gevolg van een eerdere verhuizing naar een voor de cliënt reeds ongeschikte woning of een woning waarvan destijds reeds te voorzien was dat deze binnen afzienbare tijd niet meer geschikt zou zijn;
- de cliënt gaat voor het eerst zelfstandig wonen (iedereen gaat eens zelfstandig wonen zodat die kosten algemeen gebruikelijk zijn);
- de cliënt verhuist vanuit en/of naar een woonruimte die niet geschikt is om het hele jaar door te bewonen;
- de cliënt verhuist vanuit of naar een niet zelfstandige woonruimte (kamerhuur, inwoning, instelling, revalidatiecentrum, gezinsvervangend tehuis, etc.);
- de cliënt verhuist naar een woonruimte die gezien zijn (toekomstige) beperkingen niet geschikt is;
- de cliënt voor een andere (wettelijke) regeling in aanmerking komt;
- de cliënt reeds een huurcontract of een voorlopig koopcontract heeft getekend voorafgaand aan de datum waarop de beschikking op de aanvraag is genomen, tenzij hiervoor schriftelijk toestemming is verleend aan de cliënt;
- indien aan een huisgenoot van de cliënt reeds een verhuiskostenvoucher is verstrekt;

Beleidsregel 2.6.3 woningaanpassing:

Een woningaanpassing moet gericht zijn op de toegankelijkheid van de woning, de doorgankelijkheid van de woning en/of de bruikbaarheid van de woning voor de cliënt en moet betrekking hebben op de elementaire woonfuncties.

Wet- en regelgeving: Wmo artikel 1.1.1 en Verordening artikel 7

Voor de toegankelijkheid geldt dat de woning slechts via één ingang (rolstoel)toegankelijk hoeft te zijn.

Voor de bruikbaarheid van de keuken geldt dat aanpassing noodzakelijk moet zijn en de cliënt de hoofdgebruiker is van de keuken ten aanzien van het bereiden van de warme maaltijden. Eenvoudige verrichtingen zoals koffie en thee zetten en brood klaarmaken kunnen (in een andere ruimte) aan een tafel worden uitgevoerd en afwassen kan met een algemeen gebruikelijke afwasmachine.

Beleidsregel 2.6.4 achterstallig onderhoud:

Een woningaanpassing wordt niet verstrekt indien het woonprobleem voortvloeit uit de aard van de in de woning gebruikte materialen, het gevolg zijn van achterstallig onderhoud of opgelost kunnen worden door algemeen gebruikelijk onderhoud.

Wet- en regelgeving: Verordening artikel 7 lid 3 en 5 sub g

Een eigenaar van een woning is verantwoordelijk voor onderhoud en renovatie. Indien straatwerk in de tuin verzakt is, dan betreft het ophogen algemeen gebruikelijk onderhoud. Bij een aanvraag voor een keuken- of badkameraanpassing wordt rekening gehouden met de leeftijd en de technische staat van de huidige keuken en de huidige badkamer. Een keuken is normaal gesproken na 15 tot 20 jaar aan vervanging toe. Hooguit de extra kosten voor een rolstoelkeuken ten opzichte van een gewone keuken komen dan voor verstrekking in aanmerking. Bij een badkamer wordt uitgegaan van een gemiddelde technische levensduur van 20 tot 25 jaar.

Beleidsregel 2.6.5 inadequate verhuizing:

Een woningaanpassing wordt geweigerd indien de noodzaak van deze aanpassing het gevolg is van een voor de cliënt niet noodzakelijke verhuizing en/of indien de cliënt is verhuisd naar een voor hem ongeschikte woning.

Wet- en regelgeving: Verordening artikel 7 lid 5 sub c & sub d

Een cliënt moet bij de keuze van een andere woning rekening houden met zijn bestaande en in de toekomst te verwachten beperkingen.

Een uitzondering is mogelijk indien een wijziging van de leefsituatie een verhuizing dringend noodzakelijk maakte. Hierbij kan gedacht worden aan het aanvaarden van een andere baan in een andere omgeving. De cliënt dient dan wel vooraf toestemming te vragen, zodat beoordeeld kan worden of er (meer) geschikte woningen beschikbaar zijn.

Beleidsregel 2.6.6 ADL-clusterwoning en MIVA-woningen:

In ADL-clusterwoningen en MIVA-woningen worden uitsluitend woningaanpassingen met een individueel karakter verstrekt. Aanpassingen die in het algemeen gelden voor mensen met een (zware) lichamelijke beperking, zoals de rolstoeltoe- en doorgankelijkheid van de woning, worden niet verstrekt.

Wet- en regelgeving: Verordening artikel 7

Een ADL-clusterwoning, ook wel bekend als Fokuswoning, is een woning die zich bevindt in een cluster van 12 tot 24 woningen en die bestemd is voor mensen met een zware lichamelijke beperking die zijn aangewezen op hulp bij algemene dagelijkse levensverrichtingen vanuit een centraal gelegen unit.

Daarnaast bestaan er in de regio de zogenaamde MIVA-woningen. Dit zijn woningen die volledig rolstoelgeschikt zijn en bestemd zijn voor minder valide personen.

Het uitgangspunt is immers dat deze woningen reeds geschikt zijn voor de doelgroep.

Beleidsregel 2.6.7 uitraasruimte:

Een cliënt komt slechts in aanmerking voor een uitraasruimte wanneer sprake is van een gedragsstoornis met ernstig ontremd gedrag tot gevolg, waarbij alleen het zich kunnen afzonderen kan leiden tot een situatie waarin deze persoon tot rust kan komen.

Wet- en regelgeving: Verordening artikel 7

Bepaalde gedragsproblemen van verstandelijk gehandicapten, bijvoorbeeld hyperactiviteit en moeilijkheden in het doseren van omgevingsprikkels, kunnen (op bepaalde tijden) aanleiding geven tot problemen bij het verblijf van de verstandelijk gehandicapte in de woonruimte. Deze problemen kunnen worden opgevangen door in de woning over een uitraasruimte te beschikken.

Bij een uitraasruimte gaat het om een kamer (verblijfsruimte) waarin de cliënt tot rust kan komen. Dit kan ook een slaapkamer van de cliënt zijn. De uitraasruimte is bedoeld om de cliënt tegen zichzelf te beschermen, alsmede om de ouders/verzorgers in staat te stellen beter toezicht uit te oefenen. Het moet er om gaan dat de uitraasruimte het belang van de cliënt dient. Gaat het bij de gevolgen van de gedragsproblemen niet om de belangen van de cliënt, maar om die van huisgenoten die hinder ondervinden van de cliënt, dan is er geen sprake van een uitraasruimte.

Beleidsregel 2.6.8 primaat losse woonunit:

Indien een woningaanpassing bestaat uit een aanbouw aan of een aanzienlijke verbouwing van een woning, die niet het eigendom is van een verhuurder die bereid is de aangepaste woning blijvend ter beschikking te stellen aan gehandicapten, is het plaatsen van een herplaatsbare losse woonunit voorliggend aan een aanpassing.

Wet- en regelgeving: Verordening artikel 7

Een losse woonunit is een herplaatsbare voorziening, met hierin een rolstoelgeschikte badkamer en/of een rolstoelgeschikte slaapkamer.

Een aanbouw wordt alleen verstrekt als vast staat dat deze woning beschikbaar blijft voor minder validen, zoals bij huurwoningen van woningcorporaties. Bij eigen woningen en bij woningen van particuliere verhuurders zal de kans op hergebruik van de aanbouw miniem zijn. Daarom wordt bij eigen woningen en woningen van particuliere verhuurders als het maar enigszins kan gekozen voor het plaatsen van een losse woonunit.

Beleidsregel 2.6.9 aanpassingen in gemeenschappelijke ruimten:

In gemeenschappelijke ruimten worden ten behoeve van de toegankelijkheid van de woning voor een cliënt uitsluitend automatische deuropeners, hellingbanen en extra trapleuningen verstrekt.

Wet- en regelgeving: Verordening artikel 7 lid 5 sub f

Een personenlift, een stoeltraplift of een plateaulift wordt niet geplaatst in een gemeenschappelijke ruimte. Indien de toegankelijkheid niet aangepast kan worden, dan is verhuizen de enige optie. Wanneer de kosten voor de toegankelijkheidsaanpassing hoog zijn, dient altijd met het primaat van verhuizen rekening gehouden te worden (beleidsregels 2.6.1).

Beleidsregel 2.6.10 bezoekbaar maken:
Voor een cliënt kan slechts één woonruimte van een familielid bezoekbaar gemaakt worden tot een vastgesteld drempelbedrag, waarbij de bezoekbaarheid zich beperkt tot het bereiken van de woonkamer en het toilet.
Wet- en regelgeving: Verordening artikel 7

Indien de cliënt zijn hoofdverblijf in een AWBZ-instelling heeft en regelmatig de woning van bijvoorbeeld de partner, de ouders of een ander familielid bezoekt in de regio MVS, kan de betreffende woning bezoekbaar gemaakt worden voor cliënt.

Voorwaarden:

- Voor een cliënt kan slechts één woning bezoekbaar gemaakt worden;
- De aan te passen woning moet zich bevinden in Maassluis, Vlaardingen of Schiedam;
- Het moet gaan om regelmatig bezoek (wekelijks).

Alleen het bereikbaar/toegankelijk maken van de woning en het bereikbaar maken van de woonkamer en het toilet behoren tot het bezoekbaar maken. Aanpassingen ten behoeve van het gebruik van een logeerkamer en een badkamer is niet mogelijk.

Bovendien geldt een bedrag van € 5.000,00 als maximum dat wordt verstrekt bij het bezoekbaar maken van een woning.

Beleidsregel 2.6.11 aanpassingen stalling scootermobiel/scootersafe:
Een woningaanpassing ten behoeve van het stallen van een scootermobiel of het plaatsen van een scootersafe bij de woning vindt uitsluitend plaats indien de woning voor de cliënt langdurig geschikt is en er geen goedkoper alternatief is voor het stallen van de scootermobiel.
Wet- en regelgeving: Verordening artikel 7

Bij verstrekking van een vervoermiddel in de vorm van een scootermobiel of een elektrische buitenrolstoel kan een woonvoorziening aan de orde zijn, zoals het plaatsen van een stopcontact, het aanbrengen van nivelleringsdrempels, het plaatsen van elektrische deuropeners en/of het verbreden van een deur. Uitgangspunt is de goedkoopst adequate stallingsmogelijkheid en wanneer dit in de woning zelf is, moet de cliënt dat accepteren.

Het komt voor dat ingrijpende aanpassingen aan een woning nodig zijn of dat een scootersafe nodig is. Er moet dan worden afgewogen of primaat verhuizen niet voorliggend is (beleidsregel 2.8.1).

2.7 Vervoersvoorzieningen

Beleidsregel 2.7.1 indicatie collectieve vervoersvoorziening:
Een cliënt kan voor een collectieve vervoersvoorziening in aanmerking worden gebracht indien beperkingen het gebruik van het reguliere openbaar vervoer of het bereiken van het reguliere openbaar vervoer onmogelijk maken en de cliënt een regionale vervoersbehoefte heeft.
Wet- en regelgeving: Wmo artikel 1.1.1, Verordening artikel 7 en artikel 11 lid 4

Voor de vervoersbehoefte van cliënten die geen gebruik kunnen maken van het reguliere openbaar vervoer is een collectief vervoerssysteem in het leven geroepen, "de Regiotaxi Waterweg". De Regiotaxi Waterweg zorgt voor vervoer van deur-tot-deur. De Regiotaxi Waterweg beschikt over adequaat vervoer voor de gehele doelgroep, inclusief de rolstoel- en scootermobielgebruikers.

De Regiotaxi Waterweg rijdt dagelijks van 7.00 tot 24.00 uur. Het vervoersgebied bestaat uit een intern vervoersgebied (het grondgebied van de gemeenten Schiedam, Vlaardingen en Maassluis) aangevuld met een extern vervoersgebied. Dit externe vervoersgebied is het gebied tot en met 5 openbaar vervoer zones vanaf het woonadres van de cliënt. Dit betekent dat het externe vervoersgebied voor cliënten uit de regio Nieuwe Waterweg Noord per woonplaats kan verschillen.

Criterium:

- loopafstand van minder dan 800 meter.

De cliënt die in aanmerking komt voor een pas voor de Regiotaxi Waterweg kan tegen betaling van een gereduceerd tarief reizen.

Beleidsregel 2.7.2 begeleiding collectieve vervoersvoorziening:
Een cliënt komt in aanmerking voor een pas met begeleiding bij het reizen met een collectieve vervoersvoorziening, indien vervoer zonder begeleiding tijdens de rit niet verantwoord is.
Wet- en regelgeving: Verordening artikel 7 en artikel 11 lid 4

Bij een begeleiderspas voor het collectief vervoer is de cliënt verplicht om onder begeleiding te reizen. Kinderen tot 12 jaar komen alleen in aanmerking voor een pas met begeleiding.

Indien een cliënt tijdens het vervoer afhankelijk is van noodzakelijke begeleiding, komt de ritprijs voor deze begeleider ten laste van het college.
Een cliënt die niet afhankelijk is van begeleiding, mag één persoon laten meereizen tegen het gereduceerde tarief.

Beleidsregel 2.7.3 primaat collectieve vervoersvoorziening:
Een cliënt kan voor een individuele vervoersvoorziening (taxi of rolstoeltaxi) in aanmerking worden gebracht indien hij niet in staat is om het collectief vervoer te gebruiken en een (eigen) auto niet beschikbaar is of niet bruikbaar is voor de cliënt.
Wet- en regelgeving: Verordening artikel 7 lid 7

Bij de selectie van de goedkoopst compenserende vervoersvoorziening geldt het uitgangspunt: collectief als het kan en individueel als het moet.

Uitzondering collectief vervoer:

- een noodzakelijke vervoersbehoefte/vervoersfrequentie die niet mogelijk is met het collectief vervoer.

Beleidsregel 2.7.4 omvang vervoersvoorziening:
Bij vervoersvoorzieningen geldt als uitgangspunt lokale bestemmingen (tot circa 15-20 km vanaf het woonadres) met een vervoersbehoefte tot maximaal 1500 km per jaar.
Wet- en regelgeving: Verordening artikel 7 lid 4 en lid 7

Het gaat om maatschappelijke participatie in de nabije woon- en leefomgeving. Voor verder weg gelegen bestemmingen kan gebruik worden gemaakt van Valys.

Uitzonderingen:

- wanneer er sprake is van bovenregionaal contact met een persoon of personen, die uitsluitend door de cliënt zelf bezocht kan/kunnen worden en dit bezoek noodzakelijk is voor de cliënt om dreigende vereenzaming te voorkomen;
- bijzondere bestemmingen die de cliënt buiten de nabije woonomgeving moet bereiken omdat deze niet in de nabije woonomgeving beschikbaar zijn en gebruik van Valys hiervoor niet mogelijk is.

Beleidsregel 2.7.5 fietsvoorziening:
Een fietsvoorziening kan worden verstrekt indien de cliënt geen gebruik kan maken van een reguliere, algemeen gebruikelijke fiets.
Wet- en regelgeving: Verordening artikel 1, artikel 4 lid 1 sub c en artikel 7

Criteria:

- de cliënt heeft een loopafstand van meer dan 100 meter en minder dan 800 meter;
- de fiets gaat frequent gebruikt worden;
- fietsen maakte al deel uit van het verplaatsingspatroon/van het dagelijks functioneren;
- de fiets biedt een oplossing voor een relevant deel van de vervoersbehoefte;
- er is geen alternatieve of goedkopere vervoersmogelijkheid;
- een geschikte stallingsruimte is aanwezig.

Een fietsvoorziening wordt eigendom van de cliënt en wordt eenmaal in de 7 jaar verstrekt. Een uitzondering hierop kan gemaakt worden voor een kind die in korte tijd zodanig is gegroeid dat de maatvoering van de voorziening niet meer passend is.

De cliënt is verantwoordelijk voor onderhoud en verzekering.

Beleidsregel 2.7.6 scootermobiel:

Een scootermobiel wordt slechts verstrekt als het voor de cliënt een noodzakelijk vervoermiddel in het dagelijks leven is ten behoeve van het voeren van een zelfstandig huishouden.

Wet- en regelgeving: Verordening artikel 7

Criteria:

- de cliënt heeft een loopafstand van maximaal 100 meter;
- de scootermobiel gaat frequent gebruikt worden en niet alleen voor recreatieve verplaatsingen;
- er is een geschikte mogelijkheid tot veilig, overdekt en afgeschermd stallen in of bij de woning, die de
- cliënt zelfstandig kan bereiken.
- de cliënt heeft geen functiestoornissen waardoor deelname aan het verkeer niet verantwoord is (visus, gehoor, arm-, hand- en schouderfuncties, bewustzijn, inschattings- en reactievermogen en dergelijke).

Bij de advisering van een scootermobiel wordt altijd eerst gekeken of een compacte/standaard scootermobiel (zonder extra vering) een adequate oplossing biedt. Is deze om medische of antropometrische redenen niet adequaat dan kan een ander model worden geadviseerd.

Uit oogpunt van kosten wordt de voorkeur gegeven aan een compacte/standaard scootermobiel met een snelheid van 8 km per uur en een actieradius van 20 tot 25 km. Een wens voor een scootermobiel met een hogere snelheid en/of een grotere actieradius wordt niet ingewilligd indien een compacte scootermobiel passend is voor de cliënt. Een scootermobiel is immers bedoeld voor de nabije woon- en leefomgeving. Voor verder weg gelegen bestemmingen kan gebruik gemaakt worden van de Regiotaxi Waterweg, eventueel in combinatie met de scootermobiel.

De scootermobiel wordt verstrekt inclusief onderhoud en WA-verzekering.

Een verstrekte scootermobiel wordt ingenomen indien:

- een cliënt niet meer voldoende rijvaardig is en rijlessen onvoldoende resultaat heeft opgeleverd;
- er na een schriftelijke waarschuwing wederom sprake is van oneigenlijk, onzorgvuldig of onjuist gebruik van de voorziening;
- cliënt niet meer beschikt over een geschikte stallingsmogelijkheid.

Beleidsregel 2.7.7 autoaanpassing:

Een cliënt kan voor een autoaanpassing in aanmerking komen indien hij niet in staat is om het collectief vervoer te gebruiken, het gebruik van de auto voor hem noodzakelijk is vanwege beperkingen bij participatie en een autoaanpassing de goedkoopst adequate oplossing is.

Wet- en regelgeving: Wmo artikel 1.1.1 en Verordening artikel 7

Uitzondering:

- de cliënt is jonger dan 12 of er is sprake van huisgenoten die jonger zijn dan 12 jaar en de leefeenheid bestaat uit 3 of meer personen.

Criterium:

- de auto is niet ouder dan 5 jaar.

Een autoaanpassing wordt slechts eenmaal in de 7 jaar verstrekt.

Beleidsregel 2.7.8 leaseauto/gesloten buitenwagen:

Wanneer het collectief vervoer, een (rolstoel)taxi en/of andere vervoers-/verplaatsingsvoorzieningen (aangepaste fiets, scootermobiel, elektrische rolstoel) niet bruikbaar zijn voor een cliënt en de cliënt beschikt niet over een (aan te passen) auto, kan een leaseauto of een gesloten buitenwagen worden verstrekt.

Wet- en regelgeving: Verordening artikel 7

Een leaseauto of een gesloten buitenwagen, zoals een arola of canta, wordt alleen verstrekt indien de cliënt voor alle verplaatsingen op individueel eigen vervoer is aangewezen.

Een auto wordt verstrekt ten behoeve van de cliënt. Het is niet de bedoeling dat een huisgenoot, bijvoorbeeld een partner of een ouder van de cliënt, gebruik maakt van deze auto, zonder de aanwezigheid van de cliënt. Vanzelfsprekend mogen huisgenoten wel meereizen met de cliënt.

De cliënt is zelf verantwoordelijk voor het behalen van een noodzakelijk brommer-/ (aangepast) autorijbewijs.

2.8 Rolvoorzieningen

Beleidsregel 2.8.1 rolstoel:

Een cliënt kan voor een rolstoel in aanmerking komen indien beperkingen dagelijks zittend verplaatsen in en om de woning noodzakelijk maken en andere (loop)hulpmiddelen geen adequate oplossing bieden.

Wet- en regelgeving: Wmo artikel 1.1.1, artikel 2.3.2 sub f, artikel 2.3.5 lid 5 sub b en Verordening artikel 4 lid 1 sub g en artikel 7

Het criterium om in aanmerking te komen voor een rolstoelvoorziening is de vaststelling dat de cliënt regelmatig of de gehele dag is aangewezen op zittend verplaatsen in en om de woonruimte. Bovendien moet een loophulpmiddel, zoals een rollator, onvoldoende uitkomst bieden.

Een rolstoel wordt verstrekt inclusief onderhoud.

Beleidsregel 2.8.2 elektrische rolstoel:

Een elektrische binnenrolstoel of een elektrische binnen-/buitenrolstoel kan worden verstrekt indien de cliënt volledig rolstoelafhankelijk is en onvoldoende in staat is om zich functioneel voort te bewegen in een handbewogen rolstoel. Een elektrische buitenrolstoel wordt verstrekt indien de cliënt geen gebruik kan maken van een scootermobiel.

Wet- en regelgeving: Verordening artikel 7

Er moet sprake zijn van een zelfstandige verplaatsingsbehoefte in en om de woning en de rolstoelvoorziening dient bij te dragen aan de zelfredzaamheid bij het leven van alledag.

Een elektrische binnen/buitenrolstoel of een elektrische buitenrolstoel heeft wat betreft gebruiksdoel een overlap met een scootermobiel. Er wordt geen scootermobiel verstrekt naast een elektrische binnen/buitenrolstoel of een elektrische buitenrolstoel.

Indien de cliënt zowel in de woning als buiten de woning is aangewezen op een elektrische rolstoel, dan is één elektrische binnen/buitenrolstoel voorliggend op het verstrekken van twee aparte elektrische rolstoelen.

Een elektrische rolstoel wordt verstrekt inclusief onderhoud en, indien de voorziening buitenshuis wordt gebruikt, inclusief WA-verzekering.

Beleidsregel 2.8.3 aanpassingen rolstoel:

Alleen voor de cliënt noodzakelijke aanpassingen ten behoeve van het functionele gebruik van de rolstoel kunnen worden verstrekt.

Wet- en regelgeving: Verordening artikel 7

Voorwaarden/criteria voor bijzondere aanpassingen:

- Een vijfde wiel/handbike kan niet verstrekt worden als de cliënt gebruik maakt van een scootermobiel of een elektrische rolstoel;
- Een aankoppelbare elektrische aandrijfuniteit of een elektrische handbike wordt uitsluitend verstrekt indien een scootermobiel niet bruikbaar is voor een cliënt. Bovendien wordt een dergelijke voorziening niet verstrekt naast een elektrische rolstoel;
- Een duwbekrachtiger wordt niet verstrekt naast een scootermobiel of een elektrische rolstoel en bij de duwer van de rolstoel moet sprake zijn van objectieveerbare beperkingen bij het duwen van de rolstoel.

Beleidsregel 2.8.4 sportvoorziening:

Een cliënt kan voor een sportvoorziening in aanmerking worden gebracht indien beperkingen sportbeoefening zonder sportvoorziening onmogelijk maken.

Wet- en regelgeving: Verordening artikel 7

Voorwaarden/criteria:

- Wanneer gebruik van een ADL-rolstoel/voorziening (beleidsregels 2.10.1, 2.10.2 en 2.10.3) voor recreatief sporten mogelijk is, wordt geen sportvoorziening toegekend;
- Een sportvoorziening moet specifiek bestemd zijn voor de cliënt (voorbeeld: het verstrekken van een bal met geluid voor blinden is niet mogelijk omdat meerdere personen hier bij de sport gebruik van maken);
- Een sportvoorziening wordt uitsluitend verstrekt indien de cliënt lid is van een gehandicapten sportvereniging.

Een sportvoorziening wordt eenmaal in de 3 jaar verstrekt en de cliënt is zelf verantwoordelijk voor onderhoud en reparatie.

2.9 Tegemoetkoming meerkosten

Beleidsregel 2.9.1 indicatie tegemoetkoming meerkosten:

Een cliënt die in een kalenderjaar het volledige eigen risico van de zorgverzekeringswet heeft betaald en/of een langdurige indicatie (≥ 6 maanden) voor een Wmo-maatwerkvoorziening of een Wlz-indicatie voor verblijf heeft, kan bij een inkomen dat lager is dan de vastgestelde inkomensgrenzen in aanmerking komen voor een tegemoetkoming in de meerkosten.

Wet- en regelgeving: Wmo artikel 2.1.7, Verordening artikel 16

Uitsluitend een door de belastingdienst vastgesteld inkomen wordt geaccepteerd. Het gaat om het inkomen van twee jaar eerder dan het kalenderjaar van de aanvraag. Het inkomen van alle meerderjarige huisgenoten binnen de leefeenheid, met uitzondering van eerstegraads familieleden (ouders/kinderen), is bepalend.

Een aanvraag moet zijn ingediend voor 1 juni van het jaar na het kalenderjaar van de aanvraag. Een te laat ingediende aanvraag wordt niet in behandeling genomen.

3 Persoonsgebonden budget (pgb)

Beleidsregel 3.1 bekwaamheid voor een pgb:

Een persoonsgebonden budget wordt slechts verstrekt indien de cliënt (of diens ouders indien de cliënt minderjarig is) voldoende in staat is tot een redelijke waardering van zijn belangen en in staat is om de aan een persoonsgebonden budget verbonden taken op verantwoorde wijze uit te voeren.

Wet- en regelgeving: Wmo artikel 1.1.1, artikel 2.3.6 lid 1 en lid 2 sub a

De cliënt moet op eigen kracht, al dan niet met hulp van een pgb-beheerder, in staat zijn tot het waarderen van zijn belangen ten aanzien van de aan het pgb verbonden taken en in staat zijn deze op een verantwoorde wijze uit te voeren.

De cliënt/pgb-beheerder wordt bekwaam geacht om een pgb te beheren als:

- a. hij in staat is de eigen situatie te overzien, zelf de zorg/hulpverlener te kiezen, te regelen en aan te sturen en de kwaliteit en voortgang van de zorg te bewaken; en,
- b. hij goed op de hoogte is van de rechten en plichten die horen bij het beheer van een pgb en in staat is de aan het pgb verbonden taken op een verantwoorde wijze uit te voeren. Deze taken omvatten onder andere het afsluiten van een zorgovereenkomst, het nakomen van werkgeversverplichtingen en het bijhouden van een urenregistratie over het besteden van het pgb (een maandloon is niet toegestaan);
- c. hij in staat is om adequaat en tijdig te communiceren met instanties en hulpverleners, zowel mondeling als schriftelijk.

De volgende omstandigheden zijn een reden om geen pgb toe te kennen³ :

3) Geen limitatieve opsomming

- Wilsonbekwaam;
- Geen inzicht in de eigen functionele beperkingen;
- Onvoldoende beschikking over organisatie- en regelvermogen en verantwoordelijkheidsbesef;
- Onvoldoende inzicht door dementie/vergeetachtigheid, een verstandelijke handicap of psychische problemen;
- Verslavingsproblematiek;
- Analfabetisme of onvoldoende taal- of rekenvaardig;
- Schuldenproblematiek;
- Aangetoonde fraude;
- Het leiden van een zwerfend bestaan.

Er kan voor een cliënt die beperkt bekwaam is en toch een persoonsgebonden budget wenst een uitzondering gemaakt worden, indien de cliënt hulp krijgt bij het behartigen van zijn belangen en het uitvoeren van de aan een persoonsgebonden budget verbonden taken vanuit zijn sociale netwerk. Wanneer de cliënt een vertegenwoordiger heeft om zijn belangen ten aanzien van het pgb te behartigen en de aan het pgb verbonden taken uit te voeren, worden aan deze persoon dezelfde eisen gesteld als aan de cliënt. Er moet voorkomen worden dat er misbruik gemaakt wordt van de cliënt dan wel van het pgb door de persoon die hulp biedt. Een voorwaarde is dat de persoon die hulp biedt bij het beheer van het pgb iemand is uit de directe naaste omgeving van de cliënt. Hulp bij de administratie van het pgb door iemand van een pgb-/zorgbureau of iemand die ook de zorg/ondersteuning levert aan de cliënt is niet toegestaan. Ook wordt een professionele bewindvoerder niet geaccepteerd als beheerder van het pgb, omdat een professionele bewindvoerder geen zicht heeft op de daadwerkelijke levering en kwaliteit van de ondersteuning aan de cliënt.

Beleidsregel 3.2 motivatie voor een pgb:

Een persoonsgebonden budget wordt uitsluitend verstrekt indien de cliënt (of diens ouders indien de cliënt minderjarig is) zich gemotiveerd op het standpunt stelt dat hij de maatwerkvoorziening in de vorm van een persoonsgebonden budget wenst.

Wet- en regelgeving: Wmo artikel 1.1.1, artikel 2.3.6 lid 1 en 2 sub b

Het pgb wordt alleen verstrekt op verzoek van de cliënt. Bij dat verzoek dient de cliënt te motiveren waarom hij de maatwerkvoorziening in de vorm van een pgb wenst te krijgen. Door de verplichte motivatie voor een persoonsgebonden budget wordt geborgd dat het duidelijk een beslissing van de cliënt zelf is. Bovendien valt uit een motivatie van een cliënt veelal zijn bekwaamheid af te leiden.

Wanneer een cliënt de maatwerkvoorziening in de vorm van een pgb wenst te ontvangen wordt gewerkt met een pgb-plan. In het pgb-plan onderbouwt de cliënt waarom hij kiest voor een pgb. In het pgb-plan geeft de cliënt tevens aan hoe hij het budget wil gaan besteden, hoe de kwaliteit van de hulp gewaarborgd wordt en hoe de hulp wordt gecontinueerd bij afwezigheid van hulpverlener door bijvoorbeeld ziekte of verlof. Indien meerdere personen uit een huishouden ondersteuning nodig hebben en hiervoor een pgb wensen, kan er één pgb-plan voor het gehele huishouden worden gemaakt en wordt bekeken hoe bepaalde ondersteuningsvormen gecombineerd en afgestemd kunnen worden.

Inhoud pgb-plan:

- Motivatie voor de aanvraag van een pgb;
- Op welke manier draagt de ondersteuning middels een pgb bij aan participatie en zelfredzaamheid (doel) binnen de context van de gehele ondersteuningsvraag (dus ook in relatie tot andere vormen van ondersteuning die de cliënt gebruikt);
- Waar en hoe koopt de budgethouder zijn ondersteuning in (selecteren zorgaanbieder, aangaan contract, aansturen zorgaanbieder, bijhouden administratie);
- Hoe is de kwaliteit van de ondersteuning gewaarborgd en wat zijn de kwaliteiten van de hulpverlener;
- Hoe wordt de hulp gecontinueerd bij afwezigheid van hulpverlener door bijvoorbeeld ziekte of verlof;
- De verwachte omvang en duur van de ondersteuning.

Beleidsregel 3.3 kwaliteit van de voorziening:

Een persoonsgebonden budget wordt alleen verstrekt indien voldoende is gewaarborgd dat de met het budget in te kopen voorziening veilig, doeltreffend en cliëntgericht is.

Wet- en regelgeving: Wmo artikel 1.1.1, artikel 2.3.6 lid 1, lid 2 sub c en lid 3

In de Wmo is bepaald dat de kwaliteitseisen bij zorg in natura niet één-op-één gelden voor zorg die wordt ingekocht met een pgb.

Kwaliteitscriteria:

- De maatwerkvoorziening moet passend/doelmatig en doeltreffend zijn;
- De maatwerkvoorziening moet cliëntgericht zijn, dus afgestemd op de reële behoefte van de cliënt en op andere vormen van zorg of hulp die de cliënt ontvangt;
- De maatwerkvoorziening moet veilig zijn;
- De maatwerkvoorziening dient bij professionele ondersteuning in overeenstemming te zijn met de op de beroepskracht rustende verantwoordelijkheid, voortvloeiende uit de professionele standaard;
- De maatwerkvoorziening dient verstrekt te worden met respect voor en inachtneming van de rechten van de client.

Er is geen verantwoordingsvrij bedrag. De volgende uitgaven mogen niet worden betaald uit het pgb⁴ :

- Feestdagenuitkering;
- Kosten voor bemiddeling;
- Kosten voor het voeren van een pgb-administratie;
- Kosten voor het aanvragen van een VOG;
- Kosten voor het deelnemen aan overleggen in het kader van afstemmen en samenwerken met andere hulpverleners;
- Kosten voor ondersteuning bij het aanvragen en beheren van het pgb;
- Kosten voor het lidmaatschap van Per Saldo;
- Kosten voor het volgen van cursussen over het pgb;
- Kosten voor het bestellen van informatiemateriaal;
- Alle zorg en ondersteuning die onder een andere wet dan Wmo valt;
- Alle zorg en ondersteuning die onder een algemene voorziening, een algemeen gebruikelijke voorzieningen/of gebruikelijke hulp valt;
- Bijdragen in de kosten/abonnementstarief (CAK).

Indien de client het pgb wenst te besteden aan een duurdere maatwerkvoorziening dan waarvoor het college een pgb verstrekt, geldt dat de client het meerdere zelf moet betalen.

Betaling vanuit een pgb is alleen op declaratiebasis mogelijk. Een maandloon is niet toegestaan.

Wanneer de cliënt een professionele hulpverlener wil inhuren, wordt beoordeeld of de hulp van goede kwaliteit is. Onder goede kwaliteit wordt verstaan dat de hulpverlener in het bezit is van relevante diploma's en aangesloten is bij een beroepsvereniging.

Daarnaast geldt voor elke professionele hulpverlener:

- Maakt gebruik van een ondersteuningsplan en stelt dit periodiek bij;
- Heeft een systeem voor het bewaken, beheersen en verbeteren van de kwaliteit;
- Beschikt over een VOG voor alle medewerkers;
- Houdt zich aan de meldcode huiselijk geweld en kindermishandeling;
- Heeft een meldplicht calamiteiten en geweld;
- Stelt een vertrouwenspersoon in de gelegenheid zijn taak uit te oefenen;
- Beschikt over een klachtenregeling.

Om de kwaliteitseisen te waarborgen wordt bij het pgb-plan een ondertekende verklaring omtrent de kwaliteit en effectiviteit van de professionele hulpverlener toegevoegd. In deze verklaring verklaart de hulpverlener dat hij aan de kwaliteitseisen voldoet.

Een professionele zorgaanbieder:

- is ingeschreven in het handelsregister als zijnde verlener van maatschappelijke ondersteuning; en,
- heeft personeel in dienst dat beschikt over de juiste kwalificaties voor zover dit voor het verlenen van de betreffende ondersteuning relevant is; en,

4) Geen limitatieve opsomming

- beschikt over een kantoorruimte.

Een zelfstandig werkende professionele aanbieder (zzp-er):

- is niet in loondienst bij een professionele zorgorganisatie;
- beschikt over de juiste kwalificaties voor zover dit voor het verlenen van de betreffende ondersteuning relevant is (bijvoorbeeld een diploma die relevant is voor het uitvoeren van de functie (bijvoorbeeld SPW/SPH, MWD));
- is aangesloten bij een beroepsvereniging;
- is in het bezit van een kwaliteitskeurmerk.

Beleidsregel 3.4 kosten reeds gemaakt:

Er wordt geen persoonsgebonden budget verstrekt voor zover de aanvraag betrekking heeft op kosten die de cliënt voorafgaand aan de indiening van de aanvraag heeft gemaakt.

Wet- en regelgeving: Wmo artikel 1.1.1, artikel 2.3.6 en Verordening artikel 10 lid 2 sub a

Het persoonsgebonden budget is niet bedoeld voor kosten die voorafgaand aan de aanvraag zijn gemaakt. Voordat de aanvraag is ingediend zijn nog niet alle op de aanvraag betrekking hebbende gegevens beoordeeld. Indien voorzieningen al zijn aangeschaft of zijn gerealiseerd is een zinvolle beoordeling van de oorspronkelijke situatie veelal onmogelijk. Bovendien is er geen invloed geweest op de gekozen voorziening of materialen.

Door deze beleidsregel wordt voorkomen dat een voorziening waar vroegtijdig mee is begonnen niet overeenstemt met hetgeen als goedkoopst adequate voorziening wordt beschouwd. Bovendien moeten ook factoren die buiten de woonruimte van de cliënt gelegen zijn, meegewogen kunnen worden, zoals een beschikbare aangepaste of goedkoop aan te passen woning elders, of een losse woonunit, waardoor een woningaanpassing wellicht niet noodzakelijk is.

Er geldt een uitzondering indien vooraf schriftelijk toestemming is verleend aan de cliënt om alvast kosten te maken en nog is na te gaan of de ingekochte voorziening of de uitgevoerde aanpassing noodzakelijk en de goedkoopst adequate oplossing was.

Beleidsregel 3.5 langdurig adequaat:

Er wordt slechts een persoonsgebonden budget toegekend indien het hiermee in te kopen hulpmiddel of de hiermee te bekostigen woningaanpassing langdurig adequaat/buikbaar is voor de cliënt.

Wet- en regelgeving: Wmo artikel 1.1.1, artikel 2.3.6 en Verordening artikel 10 lid 2 sub b

Bij een cliënt met een progressief ziektebeeld staat op voorhand al vast dat binnen korte tijd vervanging van een hulpmiddel nodig is en wellicht daarna weer. Ook bij kinderen in de groei is regelmatige vervanging van een hulpmiddel noodzakelijk. Deze situaties lenen zich niet voor een persoonsgebonden budget, omdat het leidt tot kapitaalvernietiging. Een verstrekking van een voorziening in natura heeft dan de voorkeur. Een voorziening die in natura is verstrekt en niet meer geschikt is voor de cliënt komt immers in een depot en kan herverstrekt worden.

Het langdurig adequaat, bruikbaar en passend zijn is verbonden aan de afschrijvingsduur van een voorziening. Bij een hulpmiddel valt hierbij te denken aan 7 jaar (afschrijving van de voorziening), bij een woningaanpassing zou de termijn langer kunnen zijn.

Beleidsregel 3.6 inzet pgb bij gecontracteerde aanbieder:

Een pgb voor de maatwerkvoorziening schoon huis, maaltijdverzorging, kindverzorging en ondersteuning op maat om mee te doen in de stad wordt geweigerd door de gecontracteerde zorgaanbieder indien deze volledig wordt ingezet bij deze gecontracteerde zorgaanbieder

Wet- en regelgeving: Wmo artikel 1.1.1, artikel 2.3.6, en Verordening artikel 10

Het volledig inzetten van een pgb bij een gecontracteerde zorgaanbieder ondermijnt de systematiek van gekozen financiering en wordt om die reden niet geaccepteerd door de zorgaanbieder.

Beleidsregel 3.7 inzet pgb in sociaal netwerk:

Inkoop van ondersteuning binnen het sociale netwerk is mogelijk bij de maatwerkvoorziening schoon huis, maaltijdverzorging, kindverzorging en ondersteuning op maat om mee te kunnen doen in de stad en hiervoor geldt een lager pgb-tarief.

Wet- en regelgeving: Wmo artikel 1.1.1, artikel 2.3.6, en Verordening artikel 10 lid 3, 4 en 5

Voorwaarden:

- de persoon die de ondersteuning biedt heeft niet aangegeven dat de zorg aan de belanghebbende hem te zwaar valt (overbelasting);
- tussenpersonen/belangenbehartigers mogen niet uit het pgb worden betaald;
- voor diensten die als mantelzorg beschouwd kunnen worden, zoals het verrichten van huishoudelijke taken en/of de financiën en administratie door eerste en tweedegraads familieleden en voor taken die door een mantelzorger in het verleden onbetaald werden verricht, wordt geen pgb verstrekt.

Zorg uit het eigen netwerk wordt veelal beschouwd als de beste zorg voor de laagste prijs, maar dit mag niet leiden tot vergoeding van de informele zorg die anders onbetaald geleverd zou worden. Uitgangspunt is dat hulp uit de eigen omgeving reeds maximaal moet worden ingezet voordat een beroep gedaan wordt op de gemeente. Voor zorg die in redelijkheid verwacht mag worden van het eigen netwerk (taken die een ander onbetaald zou verrichten bij familie) moet geen indicatie en dus ook geen pgb verstrekt worden.

Beleidsregel 3.8 pgb en kortdurende ondersteuning gericht op herstel:

Er wordt geen pgb toegekend indien er kortdurend (tot 6 maanden) een maatwerkvoorziening wordt toegekend die erop gericht is dat de cliënt binnen deze termijn zelfstandig/zelfredzaam is, zoals bij het aanleren en/of oefenen van activiteiten, bij het motiveren/activeren, bij een kortdurend advies en/of bij het geven van instructie.

Wet- en regelgeving: Wmo artikel 1.1.1, artikel 2.3.6 en Verordening artikel 10

Bij een kortdurende indicatie die wordt ingezet om (volledige) zelfredzaamheid te bereiken wordt uitsluitend Zorg in Natura verstrekt, omdat bij kortdurende ondersteuning een duidelijk resultaat en bijbehorende voortgangsrapportages verwacht worden. Uit ervaringen is bekend dat een pgb bij dergelijke indicaties niet het gewenste effect te weeg brengt, omdat taken veelal (structureel) worden overgenomen, waardoor na afloop van de indicatie het doel niet is bereikt.

Beleidsregel 3.9 pgb en verblijf in een instelling of buiten de regio MVS:

Indien de cliënt langer dan 4 weken aaneengesloten verblijft in een instelling of wanneer de cliënt langer dan 4 weken aaneengesloten buiten de regio MVS verblijft, wordt een persoonsgebonden budget voor de maatwerkvoorziening schoon huis, maaltijdverzorging, kindverzorging en ondersteuning op maat om mee te doen in de stad beëindigd en na melding van terugkeer weer opgestart.

Wet- en regelgeving: Wmo artikel 1.1.1, artikel 2.3.6, artikel 2.3.10 en Verordening artikel 10 en artikel 14

Een persoonsgebonden budget voor de maatwerkvoorziening schoon huis, maaltijdverzorging, kindverzorging en ondersteuning op maat om mee te doen in de stad is uitsluitend bestemd voor de woning waar de cliënt zijn hoofdverblijf heeft. Bij zorg in natura wordt ook geen ondersteuning geleverd wanneer de cliënt is opgenomen of wanneer de cliënt buiten de regio MVS verblijft. Aangezien het persoonsgebonden budget als alternatief voor zorg in natura wordt verstrekt, wordt hetzelfde uitgangspunt gehanteerd.

De cliënt is verplicht om een verblijf in een instelling of een verblijf buiten de regio, indien mogelijk vooraf, te melden.

Beleidsregel 3.10 pgb bij verhuizing buiten de regio MVS en overlijden:

Een persoonsgebonden budget wordt beëindigd op de dag dat de cliënt overlijdt of verhuist naar buiten de regio MVS.

Wet- en regelgeving: Wmo artikel 1.1.1, artikel 2.3.6, artikel 2.3.10 en Verordening artikel 10 en artikel 14

Uitzonderingen:

- Bij overlijden van een cliënt met een persoonsgebonden budget voor de maatwerkvoorziening schoon huis, maaltijdverzorging, kindverzorging en ondersteuning op maat om mee te doen in de stad, waarbij de Sociale Verzekeringsbank (SVB) niet de salarisadministratie verricht, geldt als beëindigingsdatum de datum van het overlijden;
- Bij overlijden van een cliënt met een persoonsgebonden budget voor de maatwerkvoorziening schoon huis, maaltijdverzorging, kindverzorging en ondersteuning op maat om mee te doen in de stad, waarbij de Sociale Verzekeringsbank (SVB) de salarisadministratie verricht, geldt als beëindigingsdatum 1 maand na het overlijden (opzegtermijn van een maand).

Bij hulpmiddelen die bekostigd zijn met een persoonsgebonden budget bestaan bij een verhuizing naar een adres buiten de regio MVS of overlijden de volgende mogelijkheden:

- de cliënt verzoekt de nieuwe gemeente het resterende deel van het persoonsgebonden budget, gebaseerd op de afschrijving (inclusief het toegekende budget voor onderhoud), over te nemen;
- de cliënt (of een erfgenaam) behoudt de voorziening en betaalt het resterende deel van het persoonsgebonden budget, gebaseerd op de afschrijving (inclusief het toegekende budget voor onderhoud);
- de cliënt (of een erfgenaam) draagt het eigendomsrecht van de voorziening over en de voorziening wordt kosteloos (mits deze zich binnen de regio MVS bevindt) opgehaald door de gecontracteerde leverancier, waarbij restitutie van een meerprijs die een cliënt heeft betaald bij aanschaf van de voorziening niet mogelijk is.

4 Slotbepalingen

Deze Beleidsregels en nadere regel maatschappelijke ondersteuning Maassluis Vlaardingen Schiedam 2020 treden in werking met ingang van 1 januari 2020. De Beleidsregels en nadere regel maatschappelijke ondersteuning Maassluis Vlaardingen Schiedam 2018 komen per die datum te vervallen.

Deze Beleidsregels en nadere regel worden aangehaald als "Beleidsregels en nadere regel maatschappelijke ondersteuning Maassluis Vlaardingen Schiedam 2020" of als "Beleidsregels en nadere regel maatschappelijke ondersteuning MVS 2020".

Aldus vastgesteld door burgemeester en wethouders van de gemeente Maassluis op

Aldus vastgesteld door burgemeester en wethouders van de gemeente Vlaardingen op

Aldus vastgesteld door burgemeester en wethouders van de gemeente Schiedam op

Bijlage 1: Schoon huis, kindverzorging en maaltijdverzorging

Basisvoorziening 'Schoon huis'	
105 uur per kalenderjaar	
Basisactiviteiten	Incidentele activiteiten
Stof afnemen	Ramen wassen
Stofzuigen	Raambekleding wassen/ schoonmaken
Dweilen	Meubels schoonmaken
Keukenblok schoonmaken	Reiniging radiatoren
Badkamer en toilet schoonmaken	Keukenapparatuur schoonmaken
Bed verschonen	Binnen- en bovenzijde keukenkasjes afnemen
Afval opruimen	Deuren, deurposten en tegelwanden afnemen
	Trap(pen) stofzuigen
Basisactiviteiten	Frequentie
Woonkamer	
Stof afnemen hoog	1 x per 2 weken
Stof afnemen midden	1 x per week
Stof afnemen laag	1 x per week
Stofzuigen	1 x per week
Dweilen	1 x per 4 weken
Slaapkamer	
Stof afnemen hoog	1 x per 6 weken
Stof afnemen midden	1 x per week
Stof afnemen laag	1 x per week
Stofzuigen	1 x per week
Dweilen	1 x per 4 weken
Bed verschonen of opmaken	1 x per 2 weken
Keuken	
Stofzuigen	1 x per week
Dweilen	1 x per week
Keukenblok (buitenzijde, inclusief tegelwand, kookplaat, spoelbak, koelkast, eventuele tafel)	1 x per week
Keukenapparatuur (buitenzijde)	1 x per week
Afval opruimen	1 x per week

Sanitair	
Badkamer schoonmaken: 1 x per week	1 x per week
Toilet schoonmaken: 1 x per week	1 x per week
Hal	
Stof afnemen hoog	1 x per week
Stof afnemen midden	1 x per week
Stof afnemen laag	1 x per week
Stofzuigen	1 x per week
Dweilen	1 x per 2 weken

*Gebaseerd op de eindrapportage van het onderzoek naar een onderbouwde urennorm voor de basisvoorziening 'Schoon Huis' in de gemeente Utrecht door KPMG Plexus en Bureau HHM.	
Incidentele activiteiten	Frequentie
Woonkamer	
Gordijnen wassen	1 x per jaar
Reinigen lamellen / luxaflex	2 x per jaar
Ramen binnenzijde	4 x per jaar
Deuren/deurposten nat afdoen	1 x per 8 weken
Meubels afnemen (droog/nat)	1 x per 8 weken
Radiatoren afnemen	2 x per jaar
Slaapkamer	
Gordijnen wassen	1 x per jaar
Reinigen lamellen / luxaflex	2 x per jaar
Ramen binnenzijde	4 x per jaar
Deuren/deurposten nat afdoen	2 x per jaar
Radiatoren afnemen	2 x per jaar
Keuken	
Gordijnen wassen: 1 x per jaar	1 x per jaar
Reinigen lamellen / luxaflex: 3 x per jaar	3 x per jaar
Ramen binnenzijde: 4 x per jaar	4 x per jaar
Deuren/deurposten nat afdoen	1 x per 8 weken
Radiatoren afnemen	3 x per jaar
Keukenkastjes (binnenzijde)	2 x per jaar
Koelkast (binnenzijde)	3 x per jaar
Oven/magnetron (binnenzijde)	4 x per jaar
Vriezer los reinigen binnenzijde (ontdood)	1 x per jaar
Afzuigkap reinigen (binnenzijde)	2 x per jaar
Bovenkant keukenkastjes	1 x per 6 weken
Tegelwand (los van keukenblok)	2 x per jaar
Sanitair	
Radiatoren afnemen	2 x per jaar
Tegelwand badkamer afnemen	4 x per jaar
Gordijnen wassen	1 x per jaar
Ramen binnenzijde	4 x per jaar
Reinigen lamellen / luxaflex	3 x per jaar
Hal	
Trap stofzuigen	1 x per 4 weken
Radiator afnemen	2 x per jaar
Deuren/deurposten nat afdoen	2x per jaar
*Gebaseerd op de eindrapportage van het onderzoek naar een onderbouwde urennorm voor de basisvoorziening 'Schoon Huis' in de gemeente Utrecht door KPMG Plexus en Bureau HHM.	
Aanvullende maatwerkvoorziening 'Schoon huis'	
Omvang van de woning	
Per extra kamer die daadwerkelijk gebruikt wordt als slaapkamer (per slaapkamer per kalenderjaar)	+ 25 uur per kalenderjaar
*Gebaseerd op CIZ-protocol huishoudelijke verzorging	

Samenstelling van het huishouden	
4 of meer personen (2 ^e keer in de week stofzuigen woonkamer/keuken/hal, 2 ^e keer in de week keuken schoonmaken, 2 ^e keer in de week sanitair schoonmaken)	+ 50 uur per kalenderjaar
*Gebaseerd op CIZ-protocol huishoudelijke verzorging die meerwerk noodzakelijk acht bij een hoge bezettingsgraad (4 of meer personen).	
Opruimen/afwassen	
Vanwege ernstige beperkingen niet in staat tot opruimen en/of afwassen	
• 1 persoon	+ 26 uur per kalenderjaar
• 2 of meer personen	+ 39 uur per kalenderjaar
*Gebaseerd op CIZ-protocol huishoudelijke verzorging: de helft van de normtijd voor licht huishoudelijk werk	

Schone kleding	
• 1 persoon	+ 52 uur per kalenderjaar
• 1 persoon met structureel extra was	+ 78 uur per kalenderjaar
• 2 of meer personen	+ 78 uur per kalenderjaar
• 2 of meer personen met structureel extra was	+ 104 uur per kalenderjaar
* Gebaseerd op CIZ-protocol huishoudelijke verzorging. Structureel extra was op basis van meerwerk CIZ- protocol huishoudelijke verzorging: kind/kinderen beneden de 12 jaar, bedlegerig, incontinentie, speekselverlies, overmatige transpiratie). Let op! Was-/strikservice is voorliggend.	
Dagelijks organisatie	
• dagelijkse organisatie van het huishouden	+ 26 uur per kalenderjaar
• dagelijks organisatie van het huishouden met meerwerk	+ 52 uur per kalenderjaar
* Gebaseerd op CIZ-protocol huishoudelijke verzorging. Meerwerk op basis van meerwerk CIZ- protocol huishoudelijke verzorging: kind/kinderen beneden de 16 jaar, communicatieproblemen, ernstige gedragsproblemen, psychische/psychosociale problematiek bij meerdere huisgenoten).	
Hoger niveau van hygiëne	
Allergie voor huisstofmijt in combinatie met longaandoening	+ 26 uur per kalenderjaar
* Gebaseerd op CIZ-protocol huishoudelijke verzorging bij meerwerk licht huishoudelijk werk	
Boodschappen doen	
Huishoudelijke boodschappen doen	+ 52 uur per kalenderjaar
Huishoudelijke boodschappen doen met meerwerk	+ 78 uur per kalenderjaar
* Gebaseerd op CIZ-protocol huishoudelijke verzorging. Meerwerk op basis van meerwerk CIZ- protocol huishoudelijke verzorging: 4 of meer personen, kind/kinderen beneden de 12 jaar).	

Maaltijdverzorging
Maaltijden

	1 dag per week	5 dagen per week	7 dagen per week
Ontbijt en lunch klaarmaken (altijd tegelijkertijd klaarmaken/1 keer per dag)	13 uur per kalenderjaar	65 uur per kalenderjaar	91 uur per kalenderjaar
Warme maaltijd opwarmen	13 uur per kalenderjaar	65 uur per kalenderjaar	91 uur per kalenderjaar
Warme maaltijd bereiden (maximaal 5 dagen per week)	26 uur per kalenderjaar	130 uur per kalenderjaar	n.v.t.
Toezicht bij het eten per maaltijd	13 uur per kalenderjaar	65 uur per kalenderjaar	91 uur per kalenderjaar
Reistijd maaltijden			
Reistijd per maaltijd (uitsluitend bij en enkel reisafstand > 10 km)			+ 13 uur per kalenderjaar
* Gebaseerd op CIZ-protocol huishoudelijke verzorging			

Kindverzorging (Afhankelijk van activiteiten, noodzakelijke frequentie en aantal dagen per week omzetten in uren per kalenderjaar)		
Taken kindverzorging	Uren per keer	Frequentie
Naar bed brengen t/m 6 jaar (uitkleden, pyjama aantrekken, tandenpoetsen, plassen, naar bed brengen).	0:15	1 keer per dag
Uit bed halen t/m 6 jaar (wakker maken, uit bed halen, tandenpoetsen, wassen, plassen, aankleden)	0:15	1 keer per dag
In bad doen baby (0-1 jaar) (uitkleden, douchen, afdrogen, aankleden)	0:30	max. 7 keer per week
Douchen van kind (1 t/m 6 jaar) (uitkleden, douchen, afdrogen, aankleden)	0:30	max. 4 keer per week
Eten geven (uitkoken, bereiden, voeren/fles geven, verschonen)		
0 t/m 3 maanden	0:30	max. 8 keer per dag
3 t/m 6 maanden	0:30	max. 6 keer per dag
6 t/m 12 maanden	0:30	max. 5 keer per dag
1 t/m 3 jaar	0:20	max. 4 keer per dag
Kind naar school/ opvang brengen/ halen (jas en schoenen aan-/ uitrekken, wegbrengen/ophalen)	0:15	max. 2 keer per dag
Reistijd per keer (uitsluitend bij een enkele reisafstand > 10 km)	0:15	
* Gebaseerd op CIZ-protocol huishoudelijke verzorging		

Bijlage 2: Meedoen in de stad

Sociale redzaamheid:

- Relaties met familie onderhouden
- Zelfstandig contacten onderhouden
- Zelfstandig contacten opbouwen
- Administratieve zaken afhandelen
- Dagelijkse bezigheden
- Dagelijkse routine regelen
- Initiëren + uitvoeren complex
- Probleem oplossen/besluiten
- Zelf geld beheren
- Begrijpelijk maken naar andere
- Begrijpen wat anderen zeggen
- Een gesprek voeren
- Initiëren + uitvoeren eenvoudig
- Lezen, schrijven, rekenen
- Zich redden in winkels, postkantoor etc.
- Omgaan met destructief gedrag
- Omgaan met dwangmatig gedrag
- Omgaan met lichamelijk agressief gedrag
- Omgaan met manipulatief gedrag
- Omgaan met verbaal agressief gedrag
- Omgaan met zelf verwondend of zelfbeschadigend gedrag
- Omgaan met grensoverschrijdend seksueel gedrag

Maatschappelijke participatie:

- Gebruik maken van openbaar vervoer
- Eigen vervoermiddel gebruiken
- Lichaamspositie handhaven
- Grote hand- en armbewegingen maken
- Fijne handbewegingen maken
- Lichtere voorwerpen tillen
- Zwaardere voorwerpen tillen
- Gecoördineerd bewegingen maken met benen en voeten
- Lichaamspositie veranderen
- Trap op en af gaan zonder hulp(middelen)
- Zich verplaatsen met hulp(middelen)
- Voortbewegen binnenshuis, zonder hulp(middelen)
- Voortbewegen buitenshuis, zonder hulp(middelen)
- Korte afstanden lopen
- Betaalde baan zoeken
- Betaald werk doen: deeltijd of voltijd
- Dagtaak uitvoeren
- Niet-betaald werk doen
- Opleiding volgen
- Vrijtijdsbesteding buitenshuis
- Zelfstandig naar club/vereniging gaan
- Naar een algemene voorziening gaan
- Hulpmiddelen voor communicatie gebruiken
- Gewoon onderwijs volgen

Psychisch functioneren:

- Concentreren
- Geheugen en denken
- Perceptie
- Motivatie

Psychosociaal welbevinden:

- Moedeloos zijn
- Angstig zijn
- Gemis van gewaardeerde sociale rollen
- Belangstelling, betrokkenheid
- Gemis van persoonlijke relaties
- Gebruik van alcohol
- Gebruik van harddrugs
- Gebruik van softdrugs

Mentaal functioneren:

- Oriëntatie in tijd
- Oriëntatie in ruimte
- Oriëntatie in persoon
- Oriëntatie naar plaats
- Hogere cognitieve functies
- Aandacht
- Algemene mentale functies
- Bewustzijn
- Energie en driften
- Globale psychosociale functies
- Intellectuele functies
- Mentale functies na
- Psychomotore functies
- Slaap
- Temperament en persoonlijkheid
- Hoorfuncties
- Visuele functies
- Sensorische functies (pijn)
- Vestibulaire functies

Bijlage 3: Meedoen in de stad begeleiding en persoonlijke verzorging

Begeleiding			
Het ondersteunen bij het aanbrengen van structuur c.q. het voeren van regie			
- hulp bij initiëren of compenseren van eenvoudige of complexe taken, besluiten nemen en gevolgen daarvan wegen; - regelen van randvoorwaarden op het gebied van wonen/onderwijs/werk/inkomen, het stimuleren tot en voorbereiden van een gesprek met dit type instanties (dit betreft niet het meegaan naar/aanwezig zijn bij het gesprek); - hulp bij plannen, stimuleren en voorbespreken van activiteiten; - hulp bij initiëren of compenseren van op/bijstellen van dag/weekplanning/dagelijkse routine; - inzicht geven in (mogelijke) gevolgen van besluiten; - hulp bij zich aan regels/afspraken houden, corrigeren van besluiten of gedrag			
Het ondersteunen bij praktische vaardigheden/handelingen ten behoeve van zelfredzaamheid.			
- hulp bij uitvoeren/overnemen van eenvoudige of complexe taken/activiteiten of bij oplossen van praktische problemen die buiten de dagelijkse routine vallen; - hulp bij uitvoeren van vaardigheden die geleerd tijdens behandeling; - hulp bij het beheren van (huishoud)geld; - hulp bij de administratie (alleen in de zin van oefenen); - hulp bij of overnemen van post openmaken, voorlezen en regelen, afhandeling praktische zaken; - hulp bij of overnemen van oppakken, aanreiken, verplaatsen van dagelijks noodzakelijke dingen; - hulp bij plannen en stimuleren van contact in persoonsgebonden sociale omgeving; - hulp bij communicatie in de persoonsgebonden omgeving bij bijvoorbeeld afasie.			
Noodzakelijke frequentie per week:	Uren per keer:	Uren per week:	Uren per kalenderjaar:
1 keer per week	0:30 tot 3 uur	0:30 uur tot 3 uur	26 tot 156 uur
2 keer per week	0:30 tot 2 uur	1 tot 4 uur	52 tot 208 uur
3 keer per week	0:30 tot 1:30 uur	1:30 tot 4:30 uur	78 tot 234 uur
4 keer per week	0:30 tot 1:30 uur	2 tot 6 uur	104 tot 312 uur
5 keer per week	0:15 tot 1:30 uur	1:15 tot 7:30 uur	65 tot 390 uur
6 keer per week	0:15 tot 1:30 uur	1:30 tot 9 uur	78 tot 468 uur
dagelijks	0:15 tot 1:30 uur	1:45 tot 10:30 uur	91 tot 546 uur
Oefenen met het aanbrengen van structuur c.q. het voeren van regie en/of het uitvoeren van handelingen die zelfredzaamheid tot doel hebben.			
- oefenen met vaardigheden, aangeleerd tijdens behandeling, zoals gebruik geleidestok en gebruik hulpmiddelen voor communicatie⁸, stimuleren van wenselijk gedrag, inslijpen van gedrag; - uitsluitend op basis van een verklaring van de behandelaar; - maximaal 6 maanden (geen mogelijkheid tot verlenging).			
Uren per week:		Uren per kalenderjaar:	
1 tot 3 uur		52 tot 156 uur	
* Gebaseerd op CIZ-indicatiewijzer AWBZ (juli 2014)			
Persoonlijke verzorging			
(Afhankelijk van activiteiten, noodzakelijke frequentie en aantal dagen per week omzetten in uren per kalenderjaar)			
Taken	Uren per keer	Frequentie	
Zorg voor tanden	0.05	max. 2 keer per dag	
Zorg voor haren	0.05	max. 1 keer per dag	
Zorg voor nagels	0.05	max. 1 keer per week	
Scheren	0.10	max. 1 keer per dag	
Wassen/douchen (gedeeltelijk hulp)	0.10	max. 1 keer per dag	
Wassen/douchen (volledig hulp)	0.20	max. 1 keer per dag	

Aan-/uitkleden (gedeeltelijk hulp)	0.10	max. 2 keer per dag
Aan-/uitkleden (volledig hulp)	0.15	max. 2 keer per dag
Aanreiken/toezicht voorgeschreven medicatie	0.05-0.15	Naar noodzaak
Reistijd per keer (uitsluitend bij een enkele reisafstand > 10 km)	0.15	
* Gebaseerd op CIZ-indicatiewijzer AWBZ (juli 2014)		

Bijlage 4 Cliëntprofielen zorgzwaartepakketten beschermd wonen